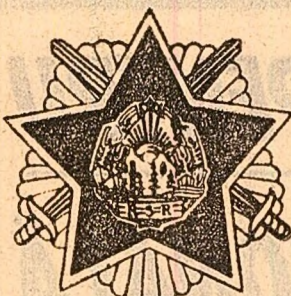

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 7970

Simbătă 8 februarie 1969

8 PAGINI — 40 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI

● Pitești în fluxul industrializării socialiste
● Bazele noi ale ocrotirii sănătății populației rurale ● Preocupări de perfecționare în cooperarea meșteșugărească ● O țară născută din petrol ● Culo-rile contrastante ale peisajului social napolitan ● Cind rechinul cel mic încearcă să-l înghită pe cel mare ● Anticipări asupra evoluției vremii

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A CADRELOR DIDACTICE CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Silvași tovarăși,

Conferința națională a cadrelor didactice — prima de acest fel ținută în țara noastră — are drept obiectiv dezbaterile problemelor de bază ale dezvoltării școlii și stabilirea măsurilor pentru continuarea perfecționării și modernizării învățământului, corepunzător cerințelor progresului neîntrerupt al societății noastre socialiste. Este deosebit de plăcut pentru mine să vă adresez, cu această ocazie, dumneavoastră, și prin dumneavoastră tuturor cadrelor didactice din țara noastră, un cald salut din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România. (aplauze puternice).

Dezbaterile care au avut loc în cadrul conferinței, cit și în perioada premergătoare ținerii ei, au prilejuit o trecere în revistă a activității desfășurate în acest important sector al construcției socialiste, a realizărilor dobândite pe tărâmul instrucției publice, cit și un larg și fructuos schimb de păreri asupra problemelor esențiale care stau astăzi în fața școlii noastre, și de care depinde ridicarea continuă a nivelului ei științific și educativ. Cu prilejul acestor dezbateri au fost exprimate și o serie de critici îndreptățite la activitatea conducerei Ministerului Învățământului, a altor departamente, a unor consilii populare județene, au fost relevate numeroase lipuri și neajunsuri care mai persistă în activitatea școlară, în desfășurarea procesului de învățământ.

Considerăm că aceste critici se adresează în egală măsură și tovarășilor care au răspuns și răspund pe linie de partid și de stat de îndrumarea activității în domeniul învățământului. Participanții la Conferința națională și la dezbaterile purtate anterior au făcut numeroase propuneri pe care le considerăm în cea mai mare măsură judecative, deosebit de importante pentru bunul mers al învățământului din țara noastră, pentru aplicarea în practică a Directivelor Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a prevederilor noii Legi a învățământului. Criticile, observațiile, propunerile și sugestiile făcute dovedesc înalta competență a cadrelor noastre didactice, capacitatea lor de a asigura progresul neîntrerupt al învățământului din țara noastră. (vii aplauze).

Dezbaterile din cadrul acestei conferințe ca și întregul schimb de opinii desfășurat de corpul profesional aflat în pregătirea materialelor supuse plenarei Comitetului Central din aprilie anul trecut, cit și după aceea sînt o ilustrare a practicii statornicite de partid și de statul nostru în întreaga viață socială — practica consultării nemijlocite a tuturor categoriilor de oameni ai muncii în elaborarea ho-

tarilor ce privesc mersul înainte al societății noastre, atragerii cadrelor de specialiști, a activiștilor partidului și statului la fundamentarea științifică a politicii noastre de dezvoltare economică și culturală a țării. În felul acesta programul elaborat de partid pentru desăvîrșirea construcției socialiste, pentru perfecționarea tuturor sferelor organizării sociale exprimă nemijlocit voința și înțelepciunea colectivă a întregului popor, interesele supreme ale națiunii noastre socialiste. (aplauze puternice). Procedind astfel, noi punem de la început în discuție concepția marxist-leninistă care subliniază că edificarea orînduirii socialiste este opera conștientă a maselor, rodul ghidării și activității creatoare a întregului popor ce-și făurește liber propriul destin. Crearea tuturor condițiilor ca oamenii muncii, masele populare să ia parte activă la conducerea treburilor obștești, să-și poată spune cuvîntul asupra tuturor problemelor dezvoltării societății este o lege obiectivă a progresului nostru, un postulat de prim-ordin al construcției socialiste și comuniste. Partidul Comunist Român, consideră drept una din marile sale îndatoriri în îndeplinirea misiunii istorice ce i revine în societatea noastră organizarea și conducerea nemijlocită a procesului de adîncire și perfecționare multilaterală a noii orînduirii socialiste, de promovare a tot ceea ce este nou și avansat în gîndirea și creația socială, de dezvoltare continuă a democrației socialiste. Pe această cale, partidul nostru își întărește continuu legăturile cu masele, se afirmă mai puternic ca forță politică conducătoare a întregii societăți socialiste. (aplauze îndelungate).

Discuțiile din cadrul acestei conferințe au exprimat cu pregnanță voința corpului didactic din țara noastră de a-și consacra forțele propășirii continue a învățământului de toate gradele, de a pregăti tot mai temeinic noile generații ale patriei; ele au conștientuit o nouă și puternică manifestare a atașamentului și adevăratei depinse a acestui important detașament al intelectualității patriei noastre la politica internă și externă a partidului și guvernului, a hotărîrile sale de a nu preocupă nicicînd pentru traducerea în viață a programului partidului de înflorire materială și spirituală a României socialiste. (vii aplauze).

Nivelul ridicat al discuțiilor, competența, profunzimea și spiritul de răspundere cu care au fost abordate problemele esențiale ale școlii ne întăresc convingerea că această conferință va exercita o influență pozitivă asupra desfășurării întregului proces de învățământ, va da un nou impuls muncii de perfecționare multilaterală a instrucției publice din țara noastră, de formare a constructorilor socialismului și comunismului. (vii și puternice aplauze).

Conducătorilor partidului și statului un cald cuvînt de salut. Intîmpinat cu vii și călduroase aplauze a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat.

Cuvîntarea a fost subliniată în repetate rînduri de entuziasme și însuflețite aplauze. În cuvîntul de închidere a conferinței, ministrul învățămîntului a scos în evidență importanța deosebită a acestei mari întruniri a reprezentanților corpului nostru profesoral, însemnătatea dezbaterilor și măsurilor adoptate pentru dezvoltarea învățămîntului în România. El a exprimat, în numele celor prezenți și al tuturor cadrelor didactice, mulțumiri secretarului general al Comitetului Central al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru înalta prețuire și însuflețitorul îndemn

(Continuare în pag. a IV-a)

Silvași tovarăși,

Conferința dumneavoastră are loc la începutul anului în care vom aniversa un eveniment memorabil în istoria României — împlinirea unui sfert de veac de la eliberarea de sub jugul fascist; această sărbătoare prilejuiește un amplu bilanț al profundelor transformări pe care le așază în structura de clasă a societății, în situația forțelor de producție și nivelul de trai al maselor, al realizării marilor idealuri de libertate și dreptate socială, pentru care au luptat clasa muncitoare, țărînimă, intelectualitatea progresistă, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, în frunte cu partidul nostru comunist. (aplauze puternice).

În același timp, în întreaga țară se desfășoară campania politică în întîmpinarea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și în organele locale ale puterii de stat, campanie organizată de Frontul Unității Socialiste — noul nostru organism social care înmănușează, sub conducerea partidului comunist, principalele organizații de masă și obștești, toate clasele și forțele sociale ale orînduirii socialiste, dînd expresie organizatorică unității moral-politice a întregului popor în jurul partidului și guvernului.

În acest pătăr de veac de existență liberă, România a parcurs o întregă epocă istorică; au fost răsturnate de la putere clasele exploatare, s-a instaurat pentru prima oară domnia poporului în stat. Lichidînd definitiv, atît la orașe cit și la sate, exploatarea omului de către om, clasa muncitoare, aliată cu țărînimă muncitoare, au generalizat relațiile socialiste de producție în întreaga economie. Traducînd în viață politica partidului comunist, poporul a lichidat într-o însemnată măsură inepuieră din trecut, a creat o puternică industrie națională, a trecut la modernizarea agriculturii și la dezvoltarea celorlalte ramuri ale economiei. S-au obținut succese remarcabile în dezvoltarea științei și artei, în făurirea noii culturii socialiste. În vîrstă operă de transformare revoluționară a societății s-au afirmat viguros forțele creatoare ale națiunii noastre, talentul și puterea de muncă ale întregului nostru popor. Prin efortul unit al tuturor celor ce muncesc, indiferent de naționalitate, pe pămîntul României a triumfat pentru totdeauna orînduirea socialistă — cea mai dreaptă orînduire cunoscută în istorie. (vii și puternice aplauze). Pe temelia ahanței muncitorești-țărînești s-a înălțat unitatea socialistă a poporului — uriasă forță dinamică a mersului nostru înainte; s-a cimentat prietenia dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, problema națională găsin-du-și rezolvare în spiritul politicii naționale marxist-leniniste a partidului nostru. Partidul Comunist Român și-a dobîndit recunoașterea

unanimă a poporului ca forță politică conducătoare a națiunii noastre socialiste. (aplauze puternice, prelungite).

În cadrul marilor realizări dobîndite de țara noastră în acești ani, un loc central ocupă ridicarea nivelului de viață material și spirituală a poporului — obiectiv suprem al întregii politici și activități a partidului și guvernului nostru. La creșterea gradului de cultură a populației de la orașe și sate o contribuție hotărîtoare au adus dezvoltarea rețelei de învățămînt de toate gradele, deschiderea largă a porților școlilor tuturor fiilor patriei. A cunoscut o dezvoltare considerabilă sistemul școlii de cultură generală și învățămîntul liceal; se poate spune că astăzi nu există localitate a țării, comună sau sat în care să nu funcționeze cel puțin o școală de cultură generală. Indicele de școlarizare pentru populația în vîrstă de 7-19 ani din România este aproape egal cu cel înregistrat în Japonia, S.U.A. și Canada și superior celui din țările vest-europene. O puternică dezvoltare a cunoscut învățămîntul superior, numărul studenților la 10 mii de locuitori fiind în prezent de 75 față de 17 în 1938.

Extinderea învățămîntului, dezvoltarea bazei materiale au necesitat însemnate eforturi materiale din partea statului, a societății. Numai în primii trei ani ai actualului cincinal, din bugetul statului au fost alocate pentru învățămînt peste 22 miliarde lei, iar în acest an planul prevede fonduri de 8,4 miliarde lei. Ponderea cheltuielilor statului pentru învățămînt, în venitul național, este de peste 4 la sută. România situindu-se din acest punct de vedere la un nivel ridicat pe plan mondial. Una dintre cele mai mari realizări ale regimului nostru socialist, care oglîndește caracterul profund popular al politicii culturale a partidului și statului, este asigurarea gratuității complete a școlii pentru toți tinerii indiferent de stare socială și de naționalitate.

Eforturile depuse de partid și guvern pentru dezvoltarea rețelei învățămîntului și perfecționarea instrucției publice au dat roade deosebite de valoroase. Școala noastră de toate gradele a pregătit în anii socialismului un puternic detașament de cadre de specialiști de toate profesiile, de ingineri și tehnicieni, de muncitori calificați care au adus o contribuție de preț la soluționarea complexelor probleme ale construcției socialiste, la înflorirea continuă a economiei și culturii patriei. Aceste succese remarcabile în pregătirea cadrelor, rezultatele deosebite de pozitive pe care numeroasele promoții date de școală în acest rîstimp le-au dobîndit în producție infirmă în mod zdrobitor concepțiile retrograde susținute în trecut de unii „pe-simști” cu privire la așa-zisa incapa-citate a poporului nostru de a face față cerințelor progresului in-

dustrial, de a stăpîni tehnica modernă în producție, de a se ridica la nivelul țărilor cu o civilizație economică și tehnico-științifică avansată. Unii spuneau că este greu să treci la crearea unei industrii moderne într-o țară de țărani. În istoria sa, țărînimă română a arătat însă, nu o dată, că este capabilă să înfăptuiască adevărate minuni. Acest lucru s-a dovedit cu prisosință și în perioada socialismului. (vii aplauze). Realitatea a spulberat toate proorociriile pătrunse de neîncredere în forța creatoare a poporului nostru, în inteligența și adaptabilitatea sa la cerințele progresului tehnic și social. Pe întreg cuprînsul țării au fost ridicate uzine și fabrici moderne, utilitate cu tehnica cea mai avansată, a crescut într-un ritm impresionant producția în toate ramurile industriei socialiste. Aceasta este rezultatul muncii eroice a clasei noastre muncitoare, al hărniciei și competenței cadrelor de ingineri, tehnicieni și muncitori care, învingînd greutățile, reușesc să-și însușească procesele tehnologice moderne, să-și ridice continuu calificarea profesională. Toate acestea demonstrează că avem un popor minunat, un tineret înzestrat — atît la orașe cit și la sate — căruia, dacă îi creăm condiții pentru a se instrui, pentru a-și însuși cuceririle cele mai noi ale științei, îi putem încredința cu încredere și curaj sarcini oricît de mari în societatea noastră, cu convingerea că le va putea îndeplini cu succes. (aplauze puternice).

Marile înfăptuiri obținute în acești 25 de ani în dezvoltarea economică, în îmbunătățirea condițiilor de viață materiale și culturale, în înflorirea învățămîntului de toate gradele demonstrează justetea politicii marxist-leniniste a partidului nostru, care aplică în mod creator adevărurile generale ale ideologiei proletarietului la condițiile concrete ale țării noastre; ele sînt rodul eforturilor susținute ale clasei muncitoare, țărînimii, intelectualității, ale întregului popor, care înfăptuiește neabătut politica Partidului Comunist Român. (aplauze puternice, îndelungate).

Silvași tovarăși,

În prezent oamenii muncii desfășoară o intensă și rodnică activitate pentru transpunerea în viață a prevederilor planului pe 1969 — cel de-al patrulea an al cincinalului, pentru realizarea programului elaborat de Congresul al IX-lea al partidului. Eforturile principale ale poporului sînt îndreptate spre dezvoltarea sustinută a forțelor de producție, a bazei tehnico-materiale a socialismului — factorul determinant al progresului multilateral al patriei, al creșterii nivelului de viață și de

(Continuare în pag. a III-a)

În fața exigențelor anului hotărîtor al cincinalului

Emblema atribuită anului 1969 — „an hotărîtor al cincinalului” — însușește colectivele întreprinderilor, le mărește exigența și răspunderea într-un flux convergent de eforturi și preocupări îndreptate spre realizarea ritmică, integrală și în condițiile unei înalte economizări a tuturor indicatorilor de plan. Prin intermediul datelor statistice, al primelor rapoarte întocmite în întreprinderi, încercăm acum, la începutul celei de-a doua luni din acest an, să descifrăm „codul” succesorilor înregistrate în ianuarie în diverse unități economice, să conturăm, după nivelul realizării indicilor planificați, gradul de fructificare a potențialului productiv, măsura valorificării „zestrei” tehnice și umane din întreprinderile industriale. Cum au debutat în anul 1969? Ce laturi calitative noi se desprind după prima lună de activitate din acest an? Care sînt principalele măsuri pentru combaterea unor neajunsuri ivite în activitatea economică?

La uzina din Slatina, cetatea aluminiului românesc, am aflat că prima lună din acest an a fost încheiată cu toți indicatorii de plan depășiți. De pildă, planul producției de aluminiu, ale cărei prevederi sînt cu peste 60 la sută mai mari față de ianuarie 1968, a fost depășit cu 11 tone. Același bilanț pozitiv, dominat de realizări integrale și depășiri ale principalelor indicatori de plan, îl înfățișăm și în alte întreprinderi industriale. Pe ansamblul unităților industriale ale județului Hunedoara, bunăoară, planul producției globale a fost depășit cu 10 milioane lei, livrîndu-se suplimentar 5.200 tone fontă și 1.850 tone oțel. Cit privesc întreprinderile industriale din Capitală, activitatea lor s-a caracterizat și în luna ianuarie printr-un înalt dinamism. Planul producției globale a fost îndeplinit în proporție de 100,3 la sută, iar cel de export — de 115 la sută.

Cum s-au obținut aceste succese, în ce direcții s-a acționat concret? Învaribil, explicită pormesc din același punct: aplicarea unor măsuri eficiente de organizare științifică a producției și a muncii, printre care

— raționalizarea transporturilor interne, îmbunătățirea programării, a aprovizionării tehnico-materiale, a întinerii și reparării utilajelor; Ne-am oprit la una din numeroasele unități care au raportat la sfîrșitul acestei luni însemnate depășiri ale indicatorilor de plan: uzina de prelucrare a maselor plastice „București”.

Din capul locului, directorul întreprinderii, ing. Mihai Lucaei, a precizat:

— Rezultatele pozitive obținute în ultimii 4 ani de întreprinderea noastră nu au constituit niciodată un prilej de autoluminare. Anul trecut, de pildă, toți indicatorii de plan au fost depășiți în procente variînd între 1 și 3 la sută. Evaluînd realist numeroasele rezerve interne, colectivul uzinei a perseverat, în continuare, pentru perfecționarea activității economico-financiare. Astfel, am ajuns ca și în prima lună din 1969 să menținem la niveluri înalte toți indicatorii de plan.

Vă rugăm să prezentați sintetic aceste cote înalte „escaladate” de colectivul uzinei.

— În luna ianuarie, producția globală a fost realizată în proporție de 101,5 la sută, producția marfă — de 101,9 la sută și productivitatea muncii — de 101,9 la sută. Am îndeplinit, în condiții optime, el planul de export, la care depășirea a atins un procent de 20 la sută.

— Nu cumva sarcinile de plan stabilite pentru uzină au fost... mai puțin mobilizatoare?

— Nicidecum! An de an, producția uzinei a cunoscut o dinamică ascendentă, cu aceeași dotare tehnică și forță de muncă. Sporurile de producție au dat din anul trecut cit și din luna ianuarie a.c. s-au realizat în exclusivitate prin creșterea productivității muncii.

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

perfectiunea fluxurilor de fabricație, raționalizarea transporturilor interne, îmbunătățirea programării, a aprovizionării tehnico-materiale, a întinerii și reparării utilajelor; Ne-am oprit la una din numeroasele unități care au raportat la sfîrșitul acestei luni însemnate depășiri ale indicatorilor de plan: uzina de prelucrare a maselor plastice „București”.

Din capul locului, directorul întreprinderii, ing. Mihai Lucaei, a precizat:

— Rezultatele pozitive obținute în ultimii 4 ani de întreprinderea noastră nu au constituit niciodată un prilej de autoluminare. Anul trecut, de pildă, toți indicatorii de plan au fost depășiți în procente variînd între 1 și 3 la sută. Evaluînd realist numeroasele rezerve interne, colectivul uzinei a perseverat, în continuare, pentru perfecționarea activității economico-financiare. Astfel, am ajuns ca și în prima lună din 1969 să menținem la niveluri înalte toți indicatorii de plan.

Vă rugăm să prezentați sintetic aceste cote înalte „escaladate” de colectivul uzinei.

— În luna ianuarie, producția globală a fost realizată în proporție de 101,5 la sută, producția marfă — de 101,9 la sută și productivitatea muncii — de 101,9 la sută. Am îndeplinit, în condiții optime, el planul de export, la care depășirea a atins un procent de 20 la sută.

— Nu cumva sarcinile de plan stabilite pentru uzină au fost... mai puțin mobilizatoare?

— Nicidecum! An de an, producția uzinei a cunoscut o dinamică ascendentă, cu aceeași dotare tehnică și forță de muncă. Sporurile de producție au dat din anul trecut cit și din luna ianuarie a.c. s-au realizat în exclusivitate prin creșterea productivității muncii.

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

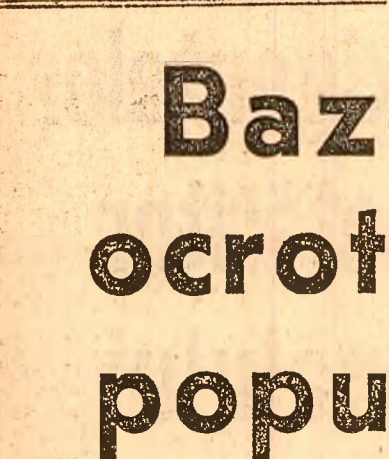
— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

— Există o ferarhizare a factorilor care concurează la obținerea succesorilor „în lanț”?

ÎN ÎNTÂMPINAREA ALEGERILOR PENTRU MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ ȘI CONSILIILE POPULARE

Bazele noi ale ocrotirii sănătății populației rurale

dr. docent Eugen MAREȘ
adjunct al ministrului sănătății

În anul construcției socialiste, pe măsura creșterii potențialului economic al țării s-au alocat, din bugetul statului, sume din ce în ce mai importante pentru ocrotirea sănătății — de la 644,5 milioane lei în 1950 la 6 miliarde 147,6 milioane lei în 1969. Au crescut totodată cheltuielile medii pe un pat; astfel, în 1968 aceste cheltuieli s-au cifrat la 6.990 lei în casele de naștere, 4.940 lei în creșe și la 23.700 lei în spitale. În perioada 1950—1968, investițiile în sectorul sanitar au crescut de peste 3,5 ori. Chiar și numai a aceste cifre sînt suficiente pentru a ilustra grija partidului și guvernului față de problema socială majoră a ocrotirii sănătății populației.

În acest cadru trebuie examinate și aspectele asistenței medicale în mediul rural. În planarea C.C. al P.C.R. din 25 octombrie 1968, în care s-a analizat starea de sănătate și s-au dezbătut măsurile privind perfecționarea rețelei sanitare și a asistenței medicale în țara noastră, organizarea ocrotirii sănătății populației rurale a ocupat un loc deosebit.

Pentru a face față necesităților de asistență medicală și de ocrotire complexă și multilaterală a sănătății populației sînt, rețeaua de asistență medicală de la sta la sta a cunoscut o dezvoltare continuă. În mediul rural funcționează în prezent 2.700 de circumscripții sanitare, față de 1.017 cîte existau în 1938, 296 de spitale teritoriale și de întreprinderi cu 44.587 de paturi, 72 de policlinici, unde medicii specialiști stau la dispoziția publicului pentru consultații. Numărul caselor de naștere — creație a regimului nostru — a crescut de la 370 în 1948, la 1.790, cu 9.251 de paturi, în 1968. Aceasta a permis ca 82,2 la sută din nașteri să aibă loc în instituții de ocrotire a sănătății. Toate acestea au dus la scăderea considerabilă a mortalității — de la 18 la mie de locuitori în 1938, la 9,9 în 1967; în aceeași perioadă, mortalitatea infantilă a înregistrat o scădere de peste 132 la mie.

În funcție de noile condiții create prin împărțirea administrativ-teritorială a țării se cer rezolvate, în continuare, o seamă de probleme. În comunele mari, puternice, care au fost create, există posibilitatea organizării asistenței medicale de nivel ridicat, în primul rînd pe calea concentrării bazei materiale și a cadrelor medicosanitare existente. Realizarea acestor sarcini este o preocupare majoră pentru Ministerul Sănătății. Plecînd de la necesitatea consolidării dispensarului comun — ca unitate de bază a asistenței medicale — se vor construi sau se vor moderniza localuri corespunzătoare, în funcție de necesități, în dispensarele medicale rurale se vor înființa cabinete de pediatrie, staționare de copii și micromaternități, cabinete stomatologice, puncte farmaceutice sau farmacii. Pe cît posibil, dispensarele vor fi dotate cu autosanitare pentru rezolvarea promptă a urgențelor. Ministerul Sănătății a întocmit temele și proiectele acestor construcții sanitare, care vor îmbunătăți condițiile de muncă, funcționalitatea și rezultatele asistenței medicale. De altfel, în județele Olt, Argeș, Brăila și altele au apărut asemenea unități, adevărate centre de sănătate rurale, ca urmare a unor măsuri eficiente întreprinse de către organele locale.

Firește, întregă această acțiune presupune o desfășurare în timp. De aceea, într-o primă perioadă, în comunele către care gravitează în mod natural populația a două-trei comune

folosind în acest scop experiența pozitivă a unor acțiuni întreprinse în județele Mureș, Galați, Covasna etc.

Îmbunătățirea asistenței medicale a copiilor în domiciliu, dotarea cît mai adecvată a unităților de stomatologie, asigurarea transportului de urgență, orientarea medicilor în prevenirea bolilor cronice și profesionale, în combaterea bolilor transmisibile — iată numai o parte a altora din obiectivele vizate de activitățile de îndrumare a Ministerului Sănătății și a direcțiilor medicale județene pentru ridicarea nivelului asistenței medicale a satului. Că în-țelegerea activității medicosanitare preocupă organele locale responsabile o dovedește, între altele, și faptul că printr-o angajare luată ca răspuns la chemarea Consiliului popular județean Galați se numără numeroase și importante obiective cu acest caracter. Este o chezie că autoritățile locale vor sprijini mai mult realizarea acțiunilor medicosanitare, vor participa la activități de prevenție și combatere a bolilor, asigurării tuturor condițiilor ca poporul român să fie un popor sănătos, viguros, în stare să-și îndeplinească cu succes rolul de constructor al socialismului, să facă să înflorască conținutul nașterii noastre socialiste — a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu. Acest cuvînt constituie pentru întreg personalul medicosanitar dovada aprecierii și încurajării pe care partidul le acordă și un imbold în plus pentru o activitate caracterizată prin entuziasm, printr-un spirit de înaltă responsabilitate și abnegație în slujba îndeplinirii sarcinilor de cînte puse în față de partid și guvern.

— Am intrat în acest an cu stîngul — ne-a răspuns ing. Petre Tîseanu, directorul uzinei „Poiana” din Cîmpina, privind realizarea planului pe ianuarie.

„Cu stîngul” — înseamnă că la această întreprindere treburile merg prost. Și așa este. Acesta înțelegem că lipsa de ritmicitate și slaba productivitate a muncii au fost provocate de neajurarea uzinei cu comenzi. „Contractanții —

„JUDEȚUL BACĂU ÎN ANII SOCIALISMULUI”

Poporul material propagandistic editat la Bacău pentru campania electorală cuprinde printre altele o broșură intitulată „Judetul Bacău în anii socialismului”, care înfățișează printr-un mod transformator care au înnoit înfățișarea acestor meleaguri.

Străbătînd meleagurile bădoane — se arată în broșură — încercăm un justiciat sentiment de mîndrie, vînzînd cum peisajul natural, atît de pitoresc, a fost întregit cu cel industrial, creat cu hărnicie și precizie de omnești muncii.

Iată cîteva cifre revelatoare: Judetul Bacău a produs anul trecut de două ori mai mult energie electrică decît întreaga țară în 1938. Dacă se situează azi în producția industrială a țării pe locul al cincilea după municipiul București și județele Brașov, Prahova, Hunedoara.

Este semnificativ pentru dezvoltarea județului amplasarea constructorilor de locuințe. Se menționează că în ultimii opt ani în localitățile din județ s-au construit 15.000 de apartamente. Realizări însemnate s-au obținut și în agricultură. Cele 110 cooperative agricole s-au dezvoltat multilateral. Auera lor obștească a crescut de aproape 3 ori, iar veniturile bănești de peste 4 ori. Din numărul total de locuințe existente în satele județului, peste 60 la sută sînt construite în ultimele două decenii. 250 de sate sînt astăzi iluminate electric.

În partea de sud a orașului Bacău, în noul și cochetul cartier „Cornisa Bistriței” a apărut un tîndr centru universitar reprezentat prin cele 5 facultăți ale Institutului pedagogic. Pentru crearea unor condiții tot mai bune de învățare și de trai au fost date în folosință cîmine noi, o cantină, 14 laboratoare și bibliotecă.

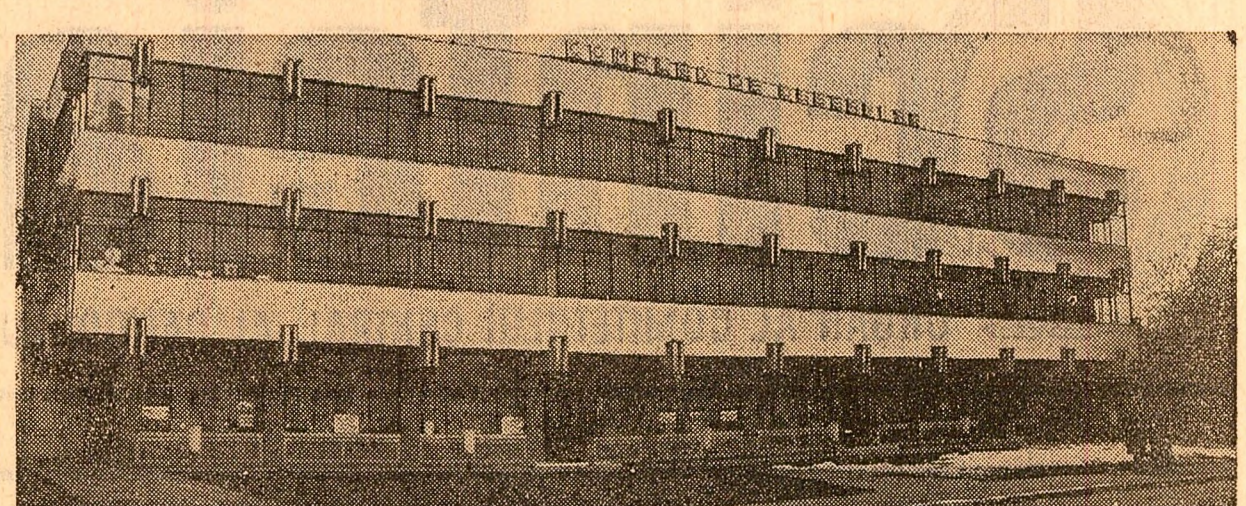
O intensă viață culturală pulsează în toate satele și orașele județului. Cele 6 case de cultură și 221 cluburi și cîmine culturale, în care își desfășoară activitatea peste 14.000 artiști amatori, 330 bibliotecă, teatru, filarmonica, cele 16 cînenatografe urbane și 221 cînenatografe rurale, muzeele, cîneatotele, sînt o dovadă a intensității preocupărilor pentru dezvoltarea culturii și artei în riscurile maselor lor.

Concordanța activității cu necesitățile, cerințele exigentele cetățenilor este și pentru cooperatie, ca de altfel pentru întreg comertul, o condiție sine qua non, o obligație de prim ordin. Reușesc oare unitățile cooperative mesteșugărești să realizeze dorințele publicului? Evident că și în acest sector s-au făcut mari pasi înainte, s-au consemnat realizări despre care vom aminti chiar în prezentul articol. Totuși, pe lângă succesele importante obținute, există și unele deficiențe despre care se vorbește cam de multă vreme.

În scrisorile sosite la redacție cetățenii sesizează, de pildă, neomozonitatea unităților de deservire, repartiția lor nejustificată pe teritoriul orașelor, absența acestora din multe cartiere noi. Care este cauza acestor situații?

Ne-am adresat pentru răspuns tovarășului Ilie Alexe, vicepreședinte al UCECOM.

— Cunoaștem această situație — ne-a răspuns interlocutorul — cu atît mai mult cu cît si la conducerea UCECOM sînt asemenea sesizări. De pildă, în cartierul Titan din Capitală, microrazon cu peste 60.000 de locuitori, nu s-a construit decît o singură unitate de frizerie și coafură, iar pentru alte servicii sînt prevăzute spații. Numărul unităților cooperative mesteșugărești nu crește, cum ar fi normal, proporțional cu numărul de locuitori, cu densitatea populației într-o zonă sau alta a orașelor. În multe cazuri, de asemenea neajururi se fac vinovate chiar conducerea unor cooperative sau ale uniunilor județene care nu „se zbat” îndeajuns, nu depun suficiente eforturi pentru o repartiție teritorială corespunzătoare a unităților cooperative mesteșugărești. Am fi însă nedrept dacă în același timp nu am arăta că nici ele nu primesc încă un ajutor corespunzător din partea consiliilor populare, că nu li se acordă întotdeauna suficientă atenție. E o situație aproape generală: spațiile pentru amplasarea unităților de servire se primesc cu mare greutate. Apoi, aceleași spații sînt schim-

Noul complex de deservire din Cîmpina

PREOCUPĂRI DE PERFECTIONARE ÎN COOPERAȚIA MEȘTEȘUGĂREASCĂ

Convorbire cu tovarășul
Ilie ALEXE
vicepreședinte al UCECOM

— Știm că buna servire a cetățenilor este concomitent atît o problemă economică cît și una etică. La redacția noastră mai sînt scrisori care ne fac cunoscut că în unele cooperative servirea nu numai că nu este încă de o lungă vreme și o discutabilă calitate, că unii lucrători au încă o atitudine inadmisibilă față de solicitanți. Iată un fragment dintr-o scrisoare a Mariei Felea din Galați: „În război de o lungă vreme am fost nevoită să bat de trei ori drumul pînă la cooperativa „Avîntul”, deoarece cei de acolo, suprași probabil că-i plăcuse prea mult, s-au încăpățînat și în război lor au efectuat de fiecare dată o treabă de mîntuială, iar televizorul nu funcționează nici acum...”

— Din păcate mai avem despu lucrători care nu sprijină creșterea prestigiului unităților noastre de servire, care prin atitudinea față de solicitant prin faptul că nu respectă termenul aduc mari deserviri nu numai cetățenilor dar chiar cooperativei. Aceste atitudini sînt combătute în adunări generale iar vinovății sînt sancționați mersîndu-se pînă la înfățișarea lor din cooperative. Dar sancțiunile nu sînt întotdeauna o soluție. De aceea UCECOM-ul, prin conferințe, discuții, proiectii, caută să convingă pe fiecare cooperativist că numai prin o atitudine civilizată față de cetățeni, prin cînte și demnitate reușește să-și câștige stima și respectul acestuia, reușește să sporească încrederea oamenilor.

— Și în cooperatia mesteșugărească calitatea produselor rămîne un deziderat, un domeniu în care trebuie acționat continuu. Ce măsuri întreprindeți în acest sens?

— Calificarea și specializarea lucrătorilor sînt în primul plan activitățile UCECOM. Ridicarea nivelului profesional al lucrătorilor este mereu în atenția noastră. Numai în perioada 1966—1968, peste 30.000 de cooperatori au urmat cursurile de ridicare a calificării în diferite domenii. În anul școlar 1968—1969 au fost cuprinși în învățămîntul cooperativei peste 16.000 de elevi, iar în anul 1968—1969 alți 7.000. O serie de alte măsuri organizatorice au mîerit să îmbunătățească activitatea de servire. Desigur, pentru îmbunătățirea activității unităților mesteșugărești se simte nevoia unui sprijin mai eficient și din partea unor ministere, a unor furnizori. Cooperativele trebuie să aibă întotdeauna în rezervă materialele necesare satisfacerii exigențelor și cerințelor privind veridicitatea produselor și calitatea acestora. Mă refer la contexturi și țesături pentru cooperativele de croitorie, mai ales pentru casele de modă, culori și materiale pentru cele de încălțămînte și marochinării, furniri pentru centrele de mobilă etc. Ministerul Industriei Construcțiilor nu livrează în cantități suficiente nici materialele necesare unor reparații de locuințe, nemaiavînd de cele pentru construcția unor locuințe proprietate personală.

Buna servire depinde și de o serie de alți factori: consiliile populare, ministere etc., care consider că a datoria să se sprijine mai mult pentru a putea face noi pași pe drumul eliminării deficiențelor, al dezvoltării și modernizării cooperativei mesteșugărești.

Pe lângă această atitudine vitregă aș vrea să mai subliniez și o altă cauză care a împiedicat dezvoltarea rețelei în unele cartiere. Este vorba de neutilizarea fondurilor alocate în acest scop. Cu cîtiva ani în urmă, fostul stat popular din Oradea a primit teren pentru construirea unei frizerii în apropiere de gară. Același stat a dat însă banilor o cu totul altă destinație. S-au dat fonduri pentru construirea unor centre ale cooperativei la Ploiești, în cartierul de la ieșirea orașului, spre Cîmpina, dar și acestea au luat, în ultimă instanță, o altă destinație.

Astfel de deficiențe, pentru remedierea cărora UCECOM va milita și în continuare cu și mai multă fermitate, în primul rînd, trebuie să fie diversificarea rețelei de prestații. Dar și nu se înțelegă de aici că dezvoltarea și modernizarea cooperativei mesteșugărești a stagnat. Măsurile eficiente luate de către partid au contribuit în mod hotărîtor la ridicarea pe o treaptă superioară a activității de servire a populației, au extins considerabil această rețea care a înregistrat, în special în ultimii ani, o curbă ascendentă. Astfel, numai în perioada 1966—1968 în numeroase orașe ale țării s-au dat în folosință nu mai puțin de 67 complexe, iar încă 28 își vor deschide porțile în acest an. De asemenea, venind în întîmpinarea solicitărilor cuprinse în numeroase scrisori, în 1969 vor începe să funcționeze 7 spălătorii și curșătorii chimice la Pitești, Tg. Mureș, Deva, Sibiu, Bala Mare, Buzău și Suceava, precum și 5 stații auto (care se adaugă celor 16 construite anul trecut) la Focșani, Reșița, Buzău, Rm. Vilcea, Brăila. Cît despre stațiile din orașele Bala Mare, Oradea, Tg. Mureș, Constanța, Cluj și Galați — acestea își vor lărgi capacitatea de deservire.

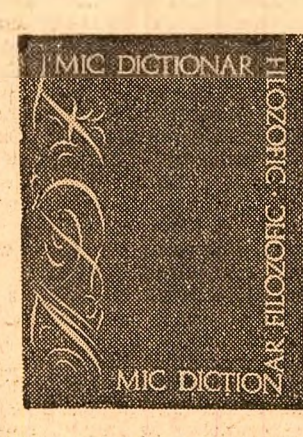
Convorbire consemnată de Dumitru MINCULESCU

ÎN EDITURA POLITICĂ AU APĂRUT:

„RITMUL CREȘTERII ECONOMICE” de Emilian Dobrescu. Deschizînd colecția „Creșterea economică”, lucrarea abordează o problemă de importanță majoră pentru dezvoltarea economiei noastre. Autorul examinează categoria de bază ale producției în contextul particularităților actuale ale acesteia, metodele de analiză cantitativă a ritmului și factorilor creșterii economice. În ultima parte a lucrării se evidențiază premisele și factorii principali ai dezvoltării economiei românești postbelice, îndeosebi problemele acumulării și principalele modificări în structura economiei naționale.

„MIC DICTIONAR FILOZOFIC” primul dicționar original de acest gen, este elaborat de un colectiv de cercetători din Institutul de filozofie al Academiei și de cadre didactice de la catedrele de științe sociale din țara noastră. Lucrarea cuprinde peste 1.000 de articole. Titlurile acestora acoperă variate discipline filozofice sau limitrofe: materialismul dialectic și filozofia științelor naturii, materialismul istoric, socialismul științific, sociologia, științele politice, istoria filozofiei, psihologia, etica, estetica, logica clasică și simbolică, epistemologia, istoria religiei ș.a.

(Urmare din pag. 1)

— Fără să intru în detalii de ordin tehnic, consider că trebuie reliefate cîteva laturi esențiale ale activității uzinei. În primul rînd este vorba de spiritul gospodăresc dezvoltat. Se știe că rezultatele din producție în primele luni ale anului depind, în mare măsură, de felul în care se asigură pregătirea fabricației. Fără să aștept „indicații speciale”, serviciile noastre de aprovizionare, producție și desfacere și-au coordonat activitatea în așa fel încît au intrat în acest an cu o pregătire a fabricației aproape fără cusur. În acest fel, rezultatele pozitive din luna ianuarie apar ca o continuare firească a celor obținute în anul trecut, bineînțeles la cote superioare. În al doilea rînd mai trebuie remarcată responsabilitatea înaltă care a fost întronată la fiecare loc de muncă. Spun, fără exagerare, că o eventuală nerealizare zilnică a planului prilejulește, cu repeziune, o dezbateră de masă. Vin la comitetul de direcție muncitori și șefii de atelier care fac propuneri, cer ajutor în rezolvarea unor probleme de producție. Prin întărirea responsabilității în muncă s-a ajuns ca întregul mecanism aprovizionare — producție — desfacere să funcționeze foarte bine. În ianuarie, bugetul nostru cu beneficiarii. Și este vorba de peste 700 de contracte, în circa 12.000 de pozții. În sfîrșit, trebuie să spun că am atacat frontal o serie de probleme referitoare la organizarea științifică a producției și a muncii. Un complex de măsuri tehnice în plină aplicare la ora actuală se va solda cu un spor de producție de 10—12 milioane lei anual.

peste numărul mediu scriptic planificat.

Am cîntat să aflăm ce verigi slabe ale producției au determinat acest început nefavorabil în activitatea din acest an. Inginerul șef tov. Constantin Bălășescu, susține că lipsa de ritmicitate și slaba productivitate a muncii au fost provocate de neajurarea uzinei cu comenzi. „Contractanții —

la sută. Ne interesăm de modul în care s-a lucrat, cu ce ritmicitate. După un început anemic în prima decadă a lunii ianuarie, în ultimele 10 zile s-a fabricat mai mult de jumătate din producția lunară. Explicația acestei situații totuși necorespunzătoare nu trebuie căutată decît în lipsa de organizare a întregului proces de producție, în programarea formală și nereligioasă a producției, în slaba disciplină în muncă. S-a spus în acest fel că în permanență uzina „Poiana” să apeleze la ore suplimentare și la forță de muncă

tatea scăzută sînt generate de o slabă organizare a locurilor de muncă, de lipsa de exigență a maistrilor și șefilor de secție și, mai departe, a conducătorilor uzinei.

Directorul tehnic al direcției tutelare din Ministerul Petrolului, ing. Grigore Andreescu, pe care l-am întîlnit în uzină, ne-a relatat: — Mă aflu aici pentru că, într-adevăr, situația acestei unități este nelămuritoare. Căutăm iesirea din impas. Avem în vedere cîteva posibilități, cîteva măsuri.

De ce nu se acționează energie pentru a pune în practică, cel puțin acum, una din aceste soluții și posi-

bilități? Este de datoria Ministerului Petrolului să ia în mîni pentru ca și acest colectiv să aibă posibilitatea să se întegreze în efortul general al întregii industrie de a îndeplini exemplar planul de producție. În același timp, comitetul de partid uzinal trebuie să acționeze hotărît, prompt și energic pentru ca impasul în care se găsește întreprinderea să fie depășit.

În cursul anchetei noastre ne-am oprit și la alte întreprinderi. Fără să insistăm asupra elementelor de bilanț pozitive sau negative, prin prisma cifrelor statistice, vom nota pe scurt o constatare făcută în unul din aceste unități industriale. Combinatul de fibre artificiale Brăila, de exemplu, a raportat la sfîrșitul lunii ianuarie îndeplinirea planului. Realizarea planului, însă, așa cum a reieșit din analiza repartizării producției lunare pe trimestrul I, este, cum se spune, un fel de „a ne fura singuri căciula”. Astfel, unitatea respectivă, cu stirea ministerului, a repartizat pentru luna ianuarie doar 24 la sută din producția trimestrelui I, față de 33 la sută cît era normal. Acest procedeu deloc recomandat a fost folosit și de uzina „Progresul” Brăila, uzina Laminorul” Galați. Întreprinderea textilă Galați. Este necesar ca, de urgență, comitetele de direcție, comitetele de partid și forurile tutelare să examineze cu maximă răspundere starea de fapt care s-a creat, să acționeze energic pentru a aplica măsuri eficiente de recuperare a rămînelor în urmă din prima lună, astfel ca la sfîrșitul lunii februarie să se asigure încărcarea riguroasă a realizărilor în prevederile trimestrelui I ale planului de stat.

În fața exigențelor anului hotărîtor al cincinalului

CUVÎNTAREA TOWARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

civilizații ale maselor. Oamenii muncii obțin mai mari rezultate în industrializarea socialistă a țării, în modernizarea agriculturii de stat și cooperatiste, în creșterea forței economice a țării, a bogăției noastre naționale. Actualul cincinal marchează nu numai un însemnat progres în creșterea producției de bunuri materiale, ci și importante transformări calitative în întreaga economie, în perfecționarea conducerii și planificării activității economice, în ridicarea eficienței producției de bunuri materiale, în valorificarea superioară a resurselor țării și mai buna fructificare a muncii sociale.

Dezvoltarea dinamică a economiei noastre socialiste are drept corolar creșterea susținută a veniturilor naționale, sporirea acunităților și a fondului de consum și, ca urmare, ridicarea veniturilor oamenilor muncii de la orașe și sate. Sint cunoscute măsurile adoptate de partid și guvern în ultimii ani pentru majorarea salariilor, și în primul rînd a celor mici, pentru îmbunătățirea sistemului de pensionare a salariaților și introducerea pensiilor țărânilor cooperatori pentru creșterea duratei concediilor de odihnă și îmbunătățirea ocrotirii sănătății populației. În această perioadă a cunoscut o deosebită amploare construcția de locuințe, s-a dezvoltat baza materială a învățămîntului, a activității de cercetare științifică, s-a lărgit rețeaua de răspîndire a culturii în mase. Prețind muncă de înaltă răspundere pe care o desfășoară cadrele didactice și îngrijindu-se să le creeze condiții materiale de viață corespunzătoare, partidul și guvernul au asigurat corpului profesional, de la începutul acestui an, în cadrul acțiunilor de creștere generală a salariilor, un spor mediu al veniturilor de circa 10 la sută — primele cele mai mari (aplauze prelungite).

Știm că pe această cale mai avem încă mult de făcut, dar numai pe măsura întăririi continue a economiei, realizării sarcinilor de creștere a producției industriale și agricole și sporirii rentabilității economice generale se vor crea noi posibilități pentru ridicarea bunăstării poporului, pentru satisfacerea tot mai deplină a cerințelor multilaterale ale muncii în viața celor legate de dezvoltare și perfecționare continuă a învățămîntului.

Pe rîndul parcurs pînă în prezent, partidul și poporul nostru în construcția socialistă s-au manifestat și o serie de lipsuri, s-au săvîrșit și greșeli. După cum cunoașteți însă, partidul nostru a avut înaintea sa și în viața societății noastre. Prin aceasta partidul nostru s-a dovedit la înălțimea marii răspunderi pe care i-a acordat-o poporul, întreaga noastră națiune socialistă. (aplauze puternice).

Tovarăși, toate motivele să primim cu încredere și optimism viitorul! Întregul nostru popor este animat de convingerea nestrămăntată că înfăptuirea mărețului program de înflorire socialistă a patriei se află în minile sigure ale partidului comunist! (vii și puternice aplauze).

Tovarăși, După cum știți, pe baza indicațiilor Congresului al IX-lea și ale Conferinței Naționale a partidului, plenaryn Comitetului Central din aprilie 1968 a dezbătut pe larg problemele activității în învățămînt. În cadrul lucrărilor plenare s-a făcut o analiză amplă a drumului parcurs de școala românească în anii socialismului, s-au evidențiat succesele obținute în acest domeniu și s-au adus totodată critici serioase pentru lipsurile ce s-au manifestat în organizarea și desfășurarea procesului de învățămînt în școli și facultăți, stabilindu-se sarcinile ce revin organelor ce răspund de problemele instrucției publice în țara noastră. Directivele Comitetului Central și Legea învățămîntului oferă o orientare clară și un cadru corespunzător, pe o lungă perioadă de timp, pentru desfășurarea activității școlare, pentru îmbunătățirea continuă a conținutului și structurii învățămîntului de toate gradele, corespunzător cerințelor complexe ale construcției socialiste. Ceea ce se impune acum este să se acționeze cu toată hotărîrea pentru aplicarea în practică a măsurilor stabilite și a indicațiilor date de partid. Directivele și Legea învățămîntului constituie — s-ar putea spune — numai punctul de plecare, numai cadrul legal al acțiunii de perfecționare și modernizare a învățămîntului. Este adevărat că pentru a putea acționa trebuie să existe orientare clară — și noi considerăm că documentele pe care le avem oferit această orientare — dar hotărîtoare este activitatea organizatorică concretă ce se desfășoară pentru înfăptuirea în practică a obiectivelor stabilite, muncă de zi cu zi pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid, pentru realizarea obiectivelor pe care societatea le

pune în fața învățămîntului de toate gradele. Se pare însă — la fel ca și în trecut — că deficiențele cele mai mari se manifestă și în prezent tocmai în direcția activității organizatorice practice. Pe bună dreptate, în constituirea s-a arătat că măsurile pentru concretizarea hotărîrilor stabilite de plenară sînt încă timide, anemice. Într-adevăr, tovarăși, ritmul în care se soluționează de către mine problemele de mare importanță de care depinde ridicarea eficienței învățămîntului nostru este lent, nesatisfăcător. Se lucrează încă prea puțin cooperativ la perfecționarea planurilor și programelor de învățămînt, a manualelor școlare și universitare, la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Persistă practica de a se efectua tot felul de schimbări în programele de învățămînt în cursul anului școlar, ceea ce provoacă perturbări în desfășurarea normală a învățămîntului. Sînt pe deplin îndreptățite criticele pe care dumneavoastră le-ați adus în acest sens. (aplauze)

Deși plenara Comitetului Central a criticat cu asprime aceste neajunsuri și a cerut înlăturarea lor rapidă, luarea măsurilor pentru pregătirea temeinică, din timp, a tuturor problemelor legate de buna funcționare a școlii în decursul întregului an, trebuie spus că nici acest an de învățămînt nu a început în cele mai bune condiții. S-ar putea invoca motivul că perioada care a trecut de la plenară a fost scurtă și se nu a permis elaborarea tuturor măsurilor ce se impuneau pentru pregătirea corespunzătoare a deschiderii anului școlar. Acest argument nu este însă decît în parte valabil, pentru că încă de la Congresul al IX-lea s-au indicat liniile directoare ale perfecționării învățămîntului nostru, iar o serie de sarcini concrete legate de aceasta au fost stabilite de acum doi ani.

Ministerul Învățămîntului era dator să acționeze în acest sens cu promptitudine și energie și să nu aștepte noi și noi impulsionări pentru a-și îndeplini obligațiile ce-i reveneau. Sarcina esențială este astăzi de a se trece la acțiune pentru recuperarea intîrzierii în înfăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului. Așa cum s-a cerut în cadrul conferinței dumneavoastră, trebuie să se realizeze măsurile impuse de rezolvarea multelor probleme legate de perfecționarea învățămîntului. La această muncă, Ministerul Învățămîntului trebuie să țină seama în mai mare măsură de opinia și experiența miilor de cadre didactice dornice să-și aducă contribuția la progresul școlii noastre. Ministerul trebuie să atragă în mai mare măsură colectivele diferitelor instituții de învățămînt, organele de resort locale, în acțiunea de îmbunătățire a structurii și conținutului procesului de învățămînt.

S-a vorbit, în cadrul lucrărilor conferinței, despre importanța trecerii la învățămîntul general obligatoriu de 10 ani; fără îndoială, această măsură reprezintă un adevărat salt în dezvoltarea instrucției și educației tineretului, avînd efecte deosebit de favorabile asupra largirii orizontului de cultură al întregului popor, corespunzător exigențelor actuale și de viitor ale societății noastre. Trebuie însă să spunem că stadiul pregătirii pentru trecerea la realizarea practică a acestei măsuri nu este pe deplin mulțumitor. Deși urmează ca această hotărîre să intre în vigoare chiar de la toamnă, s-a făcut încă puțin pînă la ora actuală pentru asigurarea bazei materiale necesare și mai ales pentru elaborarea programelor de învățămînt. Ministerul Învățămîntului trebuie să ia de urgență măsurile necesare pentru remedierea acestei situații, asigurînd elaborarea temeinică a noilor programe în așa fel încît viitorul an școlar să nu înceapă sub presiunea unor probleme nerezolvate, să nu trebuiască să se recurgă la improvizații și soluții de moment care — după cum știți — aduc mari daune calității învățămîntului.

Nici în domeniul învățămîntului profesional și tehnic nu s-au luat toate măsurile ce se impuneau, deși în directivele Comitetului Central s-a subliniat cu tărie necesitatea stringentă a dezvoltării mai rapide a acestor categorii de școli. Învățămîntul profesional și tehnic nu se dezvoltă în pas cu cerințele economiei, alți datorită unor deficiențe în activitatea Ministerului Învățămîntului și a lipsei de preocupare dovedită în acest sens de o serie de ministere economice. Creșterea de aproximativ 5 ori față de anul 1938 a numărului de elevi ai școlilor profesionale și tehnice n-a putut face față ritmului rapid de dezvoltare a industriei, care, în această perioadă, și-a sporit producția de aproape 14 ori și a cunoscut un intens proces de modernizare. Slaba dezvoltare a învățămîntului profesional și tehnic s-a resimțit în producția materială, a făcut ca sectoare importante — construcția de mașini, chimia și altele — să ducă lipsă de muncitori de înaltă calificare, de cadre medii de specialitate. Această stare de lucruri are repercusiuni negative asupra eficienței și rentabilității unor întreprinderi, asupra productivității muncii și folosirii capacităților de producție, asupra realizării în termenele planificate a parametrilor proiectați la o serie de noi obiective industriale. Ministerul Învățămîntului, conștient de strînsa legătură dintre aceste probleme și cele ale economiei, trebuie să acorde atenție deosebită pentru dezvoltarea lui profesional și tehnic — fără de care nu se poate concepe asigurarea cadrelor calificate cerute de întreprinderile noastre, de întreaga economie.

Îmbunătățirea situației în domeniul pregătirii muncitorilor și tehnicienilor face necesară re-examinarea duratei de școlarizare în sensul reducerii sale, punîndu-se accentul îndeosebi pe disciplinele de care depinde însușirea temeinică a meseriei.

O situație mai bună avem în privința asigurării cu cadre de nivel superior, deși și aici se resimte un deficit de specialiști, mai ales în ramuri ca automatică, folosirea mașinilor de calcul, în energia nucleară și în alte domenii. Se poate afirma că, pe ansamblu, economia noastră nu duce lipsă de ingineri, dar, din păcate, datorită lipsei de cadre medii, unii dintre ei sînt folosiți în munci inferioare pregătirii lor, munci care ar trebui executate de tehnicieni și maistri. Utilizarea rațională a inginerilor este îngreunată și de faptul că unii dintre aceștia primesc în prezent o pregătire de specialitate prea îngustă. Este, de aceea, necesar ca Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu celelalte ministere, să analizeze temeinic această situație și să acționeze — în spiritul indicațiilor plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din aprilie 1968 — pe linia lărgirii profilurilor de specializare a cadrelor cu pregătire superioară, precum și a reducerii numărului de specialiști în învățămîntul superior.

Unul din imperativele fundamentale care se pun în fața școlii noastre este de a răspunde, prin structura și conținutul ei, cerințelor practicei, nevoilor actuale și de perspectivă ale diferitelor sectoare ale vieții economice și sociale. Conducerea partidului a indicat organelor centrale de planificare și sinteză ca, împreună cu Ministerul Învățămîntului, să elaboreze un studiu de perspectivă asupra necesarului de cadre pentru societății noastre, pe baza căruia să se fundamenteze planul de școlarizare pe o perioadă mai îndelungată, să se asigure concordanța între evoluția rețelei de învățămînt și interesele majore ale întregii societăți.

Pe bună dreptate conferința a acordat o atenție primordială raportului dintre învățămînt și viață, dintre școală și practică. În legătură cu aceasta, una din cele mai importante probleme care se ridică în prezent în școala noastră și de care depinde desfășurarea la un nivel tot mai înalt a procesului de învățămînt este elaborarea unor manuale care să țină seama de cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, precum și de înzestrarea cu utilaje și instalații moderne a întreprinderilor noastre. Or, din păcate, așa cum s-a subliniat și în conferință, în multe manuale, mai cu seamă din cele cu caracter tehnic, continuă să se păstreze învechite date. Neîntînd seama de schimbările radicale produse în dotarea tehnică și în procesele tehnologice din întreprinderile noastre industriale, unele din aceste manuale predau cunoștințe cu privire la utilaje scoase de mult din uz și aruncate la fier vechi. Este evident că, asemenea manuale nu numai că nu aduc nici un folos în calificarea cadrelor, dar provoacă daune serioase intereselor întreprinderilor industriale, societății noastre.

Ministerul Învățămîntului, cu concursul departamentelor economice, al specialiștilor cu înaltă pregătire, trebuie să asigure în cel mai scurt timp eliminarea atît din învățămîntul profesional cît și din învățămîntul superior a manualelor și cursurilor depășite, care nu mai au conținutul și realitățile producției noastre industriale, cu stadiul progresului tehnice și economic. (aplauze). Numai o foarte bună informare și cunoaștere a tot ceea ce este nou în știință și o muncă intensă de reexaminare critică și creatoare a fiecărui program de învățămînt și a fiecărui manual sau curs, un deosebit discernămint în selectarea cunoștințelor predate pot asigura modernizarea reală a conținutului învățămîntului nostru de toate gradele. Învățămîntul trebuie să pornească de la datele realității obiective, de la nivelul actual și de perspectivă al industriei și celorlalte ramuri economice, pregătind specialiști capabili să lucreze cu maximum de randament în condițiile date ale tehnicii și economiei noastre.

Ridicarea nivelului științific al cursurilor și manualelor în învățămîntul profesional, liceal și superior, legarea lor strînsă de realitatea practică a economiei și culturii țării noastre depind, în mod hotărîtor, alți de buna pregătire științifică a cadrelor didactice, cît și de dotarea corespunzătoare a laboratoarelor școlilor și facultăților cu aparatură și utilajele necesare activității practice a elevilor și studenților.

Trebuie să înțelegem, tovarăși, că nu este suficient să vorbim numai despre necesitatea modernizării conținutului științific al învățămîntului, ci să acționăm practic, gîndind modalitățile concrete pentru înarmarea tuturor cadrelor didactice cu cele mai noi

descoperiri ale cunoașterii umane, în fiecare sector de activitate.

Este într-un tot îndreptățit dorința exprimată de o serie de vorbitori în această conferință ca Ministerul Învățămîntului să adopte un sistem operativ și eficient de informare a cadrelor didactice cu tot ceea ce apare nou în știință, în domeniile respective de activitate. Trebuie studiate cu toată atenția propunerile făcute în conferința privitor la crearea unor case sau cabinete județene ale cadrelor didactice, care să asigure alți o bogată documentare tehnic-științifică corpului profesional, cît și a tineretului la curent cu toate noutățile în domeniul științei pedagogice. În vederea perfecționării pregătirii sale științifice și didactice. (aplauze prelungite). Aceste cabinete trebuie să se bucure de sprijinul celor mai bune cadre de specialiști, oameni de știință, profesori cu experiență bogată, devenind în același timp centre ale unui intens schimb de experiență între toți slujitorii școlii, importante nuclee de cercetare științifică ale cadrelor didactice. Esențial este ca toate aceste probleme să treacă din stadiul de dorință în stadiul organizării concrete, realizîndu-se în fapt doleanțele justificate ale cadrelor noastre didactice. (vii aplauze).

Așa cum am mai arătat, o condiție importantă a legării strîns de practică a învățămîntului este îmbogățirea dotării școlilor generale și liceelor cu laboratoare didactice, a școlilor profesionale și tehnice cu ateliere, modernizarea laboratoarelor universitare. Trebuie spus că ministerele economice și Ministerul Învățămîntului au făcut prea puțin, după plenara din aprilie din anul trecut, pentru îmbunătățirea dotării școlilor de diferite grade cu mijloace necesare unei temeinice pregătiri practice a elevilor și studenților. Este necesar ca aceste organe să acționeze cu cea mai mare operativitate pentru îmbunătățirea situației în acest domeniu, pentru asigurarea condițiilor în vederea desfășurării unei intense și fructuoase activități practice în tineretul nostru studios.

De mare însemnătate pentru progresul școlii românești, pentru ridicarea nivelului învățămîntului nostru este dezvoltarea activității de cercetare științifică a cadrelor didactice. După cum am mai spus, la noi cercetarea științifică în învățămînt a fost multă vreme neglijată și trebuie să arătăm, din păcate, că nici în prezent ea nu se află încă la nivelul dorit. Sînt încă puține cadre care nu se manifestă activ în frontul științific, nu și aduc aportul la îmbogățirea patrimoniului științific românesc și noi lucruri de valoare. Există încă o pulverizare a forțelor de cercetare în direcția unor teme minore.

E drept, despre cercetarea științifică în învățămînt se vorbește în prezent destul de mult, iar în ce privește necesitatea organizării și dezvoltării sale există un consens unanim. Cu toate acestea, Ministerul Învățămîntului nu se ocupă încă în suficientă măsură de înfăptuirea indicațiilor partidului privind valorificarea forțelor de cercetare din învățămînt, întărirea legăturilor activității de cercetare a cadrelor cu cerințele practice și aplicarea rezultatelor cercetării în viață.

Nici Consiliul Național al Cercetării Științifice nu acționează cu suficientă energie pentru stimularea activității științifice în instituțiile de învățămînt, pentru coordonarea tuturor forțelor științifice în direcția cercetării științifice țării în cadrul unui plan unitar. Este necesar ca Ministerul Învățămîntului și Consiliul Național al Cercetării Științifice să acționeze într-o mai strînsă colaborare pentru activizarea cît mai rapidă a forțelor științifice din învățămînt, pentru folosirea acestui valoros potențial în interesul progresului învățămîntului și al științei românești.

Conferința dumneavoastră a dezbătut pe larg proiectul de statut al personalului didactic, care urmează să capete putere de lege, cuprîndînd drepturile și îndatoririle cadrelor didactice, precum și reglementări precise cu privire la organizarea și desfășurarea activității în școli și facultăți, acest statut va contribui la așezarea mai bună a raporturilor din cadrul instituțiilor de învățămînt, la întărirea spiritului de ordine și disciplină în întreaga viață școlară și universitară. Va fi, desigur, necesar ca Ministerul Învățămîntului să examineze cu atenție sugestiile făcute cu privire la îmbunătățirea statutului, spre a-l face cît mai adecvat importanței funcțiunii ce-i vor reveni în buna desfășurare a învățămîntului nostru.

Perfecționarea continuă a învățămîntului de toate gradele impune alți studierea atentă a cerințelor societății noastre, generalizarea experienței pozitive pe care am dobîndit-o în decursul timpului în organizarea instrucției publice, cît și cunoașterea documentată a direcțiilor de orientare, a structurilor și cursului pe care îl urmează în epoca actuală școala, pe plan mondial. Este știut că problema adaptării școlii la cerințele noi ale dezvoltării sociale, organizarea ei în pas cu marile cuceriri ale revoluției tehnico-științifice internaționale preocupă îndeaproape pe forurile guvernamentale și de specialitate din toate țările lumii, corpul profesoral și marile tineretului de pretutindeni.

Tocmai de aceea este necesar să fim seama de realizările valoroase dobîndite în alte țări pe planul organizării școlare, să folosim tot ceea ce este mai bun în experiența internațională pentru asigurarea progresului continuu al școlii noastre, corespunzător cerințelor construcției socialiste în România. (aplauze puternice).

Stimoji tovarăși,

Este un adevăr incontestabil că școala, învățămîntul nostru de toate gradele constituie factorul hotărîtor în instruirea științifică și culturală, în educarea multilaterală a tineretului generațiilor. Conferința dumneavoastră a acordat un loc important dezbaterii problemelor legate de educația comunistă a tineretului din școli și universități. Considerăm întru totul justificată această atenție, problema educației comuniste a tineretului situîndu-se în centrul preocupărilor partidului nostru, ale întregii societăți, care acordă o importanță de prim ordin funcționării morale-politice a schimbului de mine — viitorul însuși al patriei. Analizarea atentă a acestei importante probleme sociale se impune cu atît mai mult cu cît paralel cu remarcabilele succese obținute în creșterea și educarea noulor generații în anul socialismului, în activitatea desfășurată de școala în această direcție continuă să persiste încă o serie de neajunsuri serioase.

Educația comunistă a tineretului mai este încă concepută de unii tovarăși ca o activitate ce se rezumă exclusiv sau în cea mai mare parte la predarea unor teze generale despre socialism și comunism, la însușirea de către elevi și studenți a prevederilor unor hotărîri de partid și de stat. O asemenea viziune despre munca de educație comunistă are un caracter simplist, nu corespunde exigențelor deosebite ale opere de edificare a unei societăți socialiste moderne, nivelului la care a ajuns cunoașterea umană în epoca contemporană, cerințelor construirii înaltei civilizații comuniste pe pămîntul patriei noastre. (vii aplauze).

A crește noii generații în spiritul comunismului înseamnă, pe de o parte, a le ajuta să înțeleagă nivelul cunoașterii științifice proprii acestei jumătăți de secol, să-și însușească chintesenta științelor moderne fără de care nu poate fi concepută aștăzi progresul societății, să devină specialiști de înaltă competență și, pe de altă parte, să asimileze o vastă cultură generală, umanistă, să-și însușească concepția materialist-dialectică care le dă o reprezentare clară asupra rostului lor în societate, li ajută să înțeleagă perspectivele și sensul dezvoltării istorice și sociale a marilor ale vremurilor noastre. Numai îmbinînd armonios aceste laturi fundamentale, inseparabile, ale educației, cristalizînd astfel personalitatea elevilor și studenților, vom putea forma cu adevărat tineret în stare să ducă mai departe făcînd progresului, să continue cu succes marea operă de construire a socialismului și comunismului în România. (aplauze puternice, prelungite).

În acest sens, o importantă deosebită are, pe lângă perfecționarea predării cunoștințelor de specialitate — la care m-am referit pe larg în cursul acestei expuneri — predarea disciplinelor umaniste și a științelor sociale. Intruchind în deile și aspirațiile avansate ale celor mai luminate minți, precum și idealurile umanismului socialist, propriu societății noastre, în centrul căruia se află afirmarea multilaterală a personalității omului, aceste discipline sînt chemate să contribuie la elevarea spirituală a tineretului, să le facă profunde convingeri umaniste, să facă din militanții revoluționari activi pentru năzuințele de libertate și dreptate socială ale lumii contemporane.

Un loc important ocupă în programul de învățămînt din licee și universități discipline ca istoria, estetica, literatura și lingvistica, istoria artelor — care au menirea de a dezvolta cultura generală a tinerilor. Aceste cadre trebuie să fie tribune de luptă pentru o poziție înaintată în cultură și artă, pentru combaterea concepțiilor idealiste, retrograde, care pot avea repercusiuni negative asupra conștiinței și gîndirii tineretului.

Din păcate, trebuie să spunem că unele din aceste cadre nu-și îndeplinesc în cele mai bune condiții această misiune. În unele cursuri își mai face loc confuzia, de la tribuna școlii se mai propagă pe alocuri, într-un fel sau altul, concepții sau mentalități înapoiate. Unele capitole de istorie națională și universală, de istorie a curentelor de gîndire filozofice, estetice, literare și artistice sînt prezentate în mod necritic, nedialectic, de pe poziții obiectiviste. Pe lângă aceasta, așa dori să mai refer din nou la ceea ce am spus la plenara Comitetului Central din aprilie anul trecut și anume că se impune ca toți tovarășii care lucrează în acest sector să dovedească mai multă exigență în primul rînd față de ei înșiși și în aceeași măsură față de pregătirea studenților. Trebuie să arătăm că, din păcate, tocmai de la facultățile de științe umanistice unui absolvenți rămîn cu amănunte confuzii. De ce se întâmplă lucrul acesta? Sîntem cu dreptății să ne punem întrebarea: cum este posibil ca la anumite ca-

tedre chemate să se ocupe de predarea filozofiei noastre, de înarmarea tineretului cu concepția materialist-dialectică despre viață să-și facă loc asemenea confuzii? Nu cumva la unii tovarăși din corpul didactic însuși persistă confuzii? Cred că putem afirma, fără teama de a greși, că realitatea este tocmai aceasta, că într-adevăr unele cadre didactice nu dovedesc suficientă claritate și combativitate în predarea acestor științe. (manifestări aprobatoare în sală). Catedrele care m-am referit trebuie să-și ajute pe elevi și studenți să se orienteze în selectarea și interpretarea justă a vastului tezaur de valori spirituale ale poporului nostru și ale umanității, să dobîndească criteriile științifice — în lumina principiilor filozofiei materialist-dialectice — de apreciere a curentelor de idei vechi și noi care s-au confruntat și se confruntă în societate, să-și educe gustul estetic, să militeze pentru o cultură socialistă, angajată, pusă în slujba progresului social. Ele trebuie să-și ajute pe tineri să facă o distincție netă între ceea ce este cu adevărat valoros și avansat în creația contemporană, de ceea ce exprimă influența ideologiei reacționare a imperialismului, de ceea ce reprezintă desecarea în cultura promovată de clasele exploatatoare.

Așa cum s-a subliniat pe bună dreptate în cadrul conferinței, neajunsuri serioase continuă să persiste și în activitatea catedrelor de științe sociale. Unele cursuri se desfășoară în mod schematic și simplist, se reduc la memorarea mecanică a unor formule generale lipsite de suflul proaspăt al problematicei vieții, rupte de lumutul creator al gîndirii sociale din țara noastră, de preocupările ideologice multilaterale ale întregului nostru partid. Unele cadre didactice oculte dezbaterii vie a unor probleme arzătoare, de stringență actualitate în gîndirea social-politică și economică, nu stimulează schimbul viu de idei — singura metodă de clarificare aprofundată a problemelor.

Științele sociale trebuie să abordeze cu îndrăzneală procesele lumii contemporane, să răspundă nemijlocit și convingător aspirațiilor legitime a tineretului de a înțelege, de a cunoaște. Filozofia noastră revoluționară, marxism-leninismul, își afirmă superioritatea față de ideologiile adverse tocmai prin capacitatea de a găsi răspunsuri fundamentale la întrebările pe care și le pune tineretul, ca și orice cetățean, cu privire la soarta omului, la perspectivele dezvoltării societății, la multitudinea de aspecte ale existenței sociale. Ideologia noastră trebuie să contribuie la formarea gîndirii creatoare a noilor generații, să stimuleze pasiunea pentru adevăr în știință și viață, să contribuie la dezvoltarea cunoașterii, pe baza generalizării rezultatelor practice și a noilor cercetări științifice, a fenomenelor elevate de dezvoltarea socială contemporană.

Știm cu toții că marxism-leninismul nu este o dogmă, ci o știință vie, creatoare, și numai cei care înțeleg și folosesc materialismul dialectic ca o metodă de cercetare a dezvoltării societății sînt în stare să înțeleagă fenomenele, evenimentele, să aibă o perspectivă clară. Trebuie să subliniem că partidul nostru se străduiește ca, folosind materialismul dialectic, înfăptuirea marxist-leninistă ca o metodă de cercetare, să cunoască sensul evoluției sociale, sensul luptei revoluționare în lume și, pe această bază, să elaboreze linia sa politică generală, alți în ce privește dezvoltarea internă, cît și activitatea internațională. Putem spune, fără a ne îngimfa, că, în linii generale, partidul nostru reușește să acționeze în acest spirit. Vom realiza și în viitor acest imperativ dacă în toate domeniile de activitate — inclusiv în învățămînt — vom acorda atenție însușirii și înțelegerii creatoare a marxism-leninismului, a materialismului dialectic. (aplauze puternice, prelungite).

Școala, întregul corp profesional trebuie să folosească mai bine largile posibilități de care dispun pentru formarea etică și civică a tineretului generațiilor, pentru a sădi în conștiința acestuia respectul față de muncă, dragostea față de patrie, internaționalismul socialist, devotamentul față de cauza socialismului și comunismului, principiile dreptății și echității sociale, normele unei comportări înaintate în viață. Cadrele didactice au datoria să cultive spiritul de disciplină și ordine în îndeplinirea obligatiilor ce revin elevilor și studenților alți în școli și facultăți, cît și în muncă și viață.

Apare astfel, tovarăși, ca un adevăr incontestabil, faptul că răspunderea pentru educația comunistă a tineretului revine întregului nostru corp didactic, tuturor catedrelor și disciplinelor școlare care trebuie să participe în mod activ și nemijlocit, pe planuri multilaterale, la pregătirea științifică și culturală a elevilor și studenților, la formarea lor spirituală. La cultivarea în gîndirea și conștiința lor a concepției noastre despre lume și viață. Numai astfel școala își va putea aduce o contribuție de mare preț la instruirea și pregătirea pentru viață a tineretului patriei, a noilor generații în fața cărora stă sarcina de onoare de a-și consacra energia, pricepera, competența și

entuziasmul tineresc înfloririi națiunii noastre socialiste. (aplauze puternice).

Tovarăși,

Un rol deosebit de important în dezvoltarea școlii noastre de toate gradele au organele de partid județene și orașenești, comitetele și organizațiile de partid din școli și facultăți. Reunind un puternic deosebit de comunisti — mai mult de jumătate din numărul cadrelor didactice — organizațiile de partid dispun de o mare capacitate de înfruntare pozitivă a întregii vieți școlare.

Organizațiile de partid trebuie să se manifeste mai activ în toate domeniile vieții școlare și universitare, pentru a asigura aplicarea întocmai a politicii partidului cu privire la dezvoltarea continuă a învățămîntului din țara noastră. Ele au datoria să se preocupe în continuare cu toată atenția de primă mîna în partid a celor mai bune cadre didactice și, totodată, a unui număr mai mare de studenți dintre elementele cele mai valoroase, asigurînd ca în fiecare facultate și în fiecare an să existe puternice organizații de partid, care să promoveze ferm linia partidului și guvernului în întreaga viață universitară. Este necesar ca și comitetele județene, municipale și orașenești de partid să se preocupe mai intens decît pînă acum de îndrumarea școlilor și facultăților, să sprijine în mai mare măsură activitatea organizațiilor de partid din aceste unități. Considerăm că sarcina principală care revine organelor și organizațiilor de partid în învățămînt este aceea de a dinamiza activitatea organizatorică concretă pentru traducerea în viață a direcțiilor Comitetului Central și a prevederilor Legii Învățămîntului.

Organizațiile de partid trebuie să combată cu tărie tendințele de tergiversare a aplicării hotărîrilor adoptate, de înlăturare a muncii organizatorice concrete cu declarații generale și angajamente formale. Ele au datoria de a milita pentru dezvoltarea deschisă a luptelor și neajunsurilor din activitatea instituțiilor de învățămînt, de a cultiva un spirit de înaltă exigență, participînd în școală, de consecvență în înfăptuirea programului de dezvoltare și modernizare a învățămîntului pentru crearea unei atmosfere de ordine și disciplină indispensabile bunei funcționări a sistemului nostru școlar. Îndatoririle importante revin organizațiilor de partid din învățămînt în direcția activității de educație comunistă a tinerilor, de dezvoltare a conștiinței lor de cetățeni devotați al patriei noastre, de formare a trăsăturilor etice proprii omului nou al orizontului nostru socialist. În felul acesta organele și organizațiile de partid își vor afirma și în acest domeniu rolul de forță dinamică a vieții noastre sociale, misiunea de forță politică conducătoare, încredințată de societatea noastră socialistă. (vii aplauze).

În îndeplinirea tuturor obiectivelor la care m-am referit, importante sarcini revin și organizațiilor sindicale din școli și facultăți. Colaborînd mai strîns cu Ministerul Învățămîntului, cu conducerea instituțiilor de învățămînt, Uniunea sindicatelor din învățămînt, organizațiile sindicale ale cadrelor didactice trebuie să aducă o mai mare contribuție la înfăptuirea programului de măsuri stabilite de partid în vederea perfecționării și dezvoltării instrucției publice în țara noastră, la ridicării nivelului muncii profesionale și educative a întregului nostru corp profesional.

Sarcini de mare răspundere revin organizațiilor Uniunii Tineretului Comunist, asociațiilor studențești și organizațiilor de pionieri, care cuprind cea mai largă masă a tineretului din școli și facultăți. Aceste organizații trebuie să aibă un rol mai activ în viața școlii, să acționeze mai intens, prin mijloace variate, pentru educația comunistă a elevilor și studenților, pentru cultivarea dragostei de învățămînt, a acestora, a spiritului datoriei și responsabilității sociale, unei atitudini demne, înaintate în școală și în societate, a fiecărui tînar.

Rîndul lor, în conformitate cu noua lege de organizare și funcționare a consiliilor populare, organele locale ale puterii de stat au atribuții largite în domeniul conducerii activității de instrucție publică, al eforturilor pentru ridicarea și educativ al procesului de învățămînt în toate școlile.

Este necesar ca Ministerul Învățămîntului, celelalte ministere și instituții centrale care au răspundere în buna funcționare a școlii, organele de partid și de stat județene, conducerea instituțiilor școlare să analizeze cu maximum de seriozitate și răspundere critică și propunerile făcute de cadrele didactice, să tragă concluziile corespunzătoare din analiza făcută în cadrul Conferinței Naționale și mai ales să întreprindă de urgență măsurile practice ce se impun pentru soluționarea numeroaselor probleme ridicate.

Considerăm, tovarăși, că dispunem de tot ceea ce este necesar — un valoros corp profesional, un tineret harnic și entuziast, o bază materială în continuă dezvoltare și un program de

(Continuare în pag. 4 IV-a)

CONFERINŢA

NAŢIONALĂ A CADRELOR DIDACTICE

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu

(Urmare din pag. a III-a)

perspectivă clar — pentru a putea înfăptui în cel mai bune condiţii îndicaţiile Congresului al IX-lea al partidului în domeniul dezvoltării şi modernizării învăţămîntului, hotărîrile plenare din aprilie 1968, Directivile Comitetului Central şi noua Lege a învăţămîntului, asigurînd astfel ca şcoala noastră să-şi îndeplinească din ce în ce mai bine înalta ei misiune socială. Sîntem convinşi că în cel mai scurt timp vom putea constata o îmbunătăţire simţitoare a întregii activităţi în domeniul învăţămîntului. (aplauze).

Stimaţi tovarăşi,

Punînd în centrul activităţii sale desăvîrşirea construcţiei socialismului, statul nostru acordă în acelaşi timp o atenţie deosebită problemelor internaţionale.

În întreaga lor activitate partidul şi guvernul pornesc de la faptul că între sarcinile naţionale — făurirea bazei tehnico-materiale, dezvoltarea învăţămîntului, ştiinţei, culturii şi ridicarea bunăstării întregului popor — şi sarcinile internaţionale — prietenia şi colaborarea cu ţările socialiste, promovarea unei politici de pace şi prietenie cu toate popoarele lumii, solidaritatea cu toate forţele antimperialiste — există o strînsă interdependenţă şi unitate dialectică. Numai îmbinînd în mod armonios aceste două laturi ale activităţii noastre politice se poate asigura rezolvarea cu succes a sarcinilor construcţiei socialiste şi, în acelaşi timp, se poate contribui activ la cauza socialismului şi păcii în lume. (aplauze puternice).

Pornind de la aceste considerente, Comitetul Central al partidului şi guvernul ţării noastre promovează o politică externă activă în centrul căreia se află prietenia şi colaborarea cu ţările socialiste. Noi considerăm că în condiţiile de azi, cînd între ţările socialiste se manifestă deosebiri de păreri şi divergenţe într-o serie de probleme ale dezvoltării contemporane, avem datoria, atît faţă de poporul nostru, cît şi faţă de sistemul mondial socialist, faţă de cauza socialismului în general, de a milita pentru depăşirea situaţiei actuale, pentru normalizarea şi întărirea unităţii ţărilor socialiste. (aplauze puternice, prelungite).

Noi considerăm că deosebirile de păreri sînt vremelnice şi că datorită fiecărui partid comunist din ţările socialiste este de a acţiona pentru lichidarea divergenţelor şi întărirea unităţii pe baza principiilor marxist-leniniste — internaţionalismul socialist, egalitatea în drepturi, respectarea independenţei şi suveranităţii, neamsecului în treburile interne şi avantajului reciproc. Respectarea strictă a acestor principii, a dreptului sacru al fiecărui popor de a-şi hotărî singur destinele, de a-şi alege de sine stătător căile dezvoltării, de a-şi exercita prerogativele suveranităţii naţionale, reprezintă premisa esenţială a unei colaborări internaţionale eficiente şi rodnice, chezia consolidării păcii în lume. (aplauze puternice).

Progresul destinderei, consolidarea securităţii internaţionale nu se realizează spontan, de la sine, şi nici nu se poate limita numai la declaraţii de intenţii. Destinarea resurselor pentru depăşirea situaţiei actuale, pentru normalizarea şi întărirea unităţii ţărilor socialiste, (aplauze îndelungate).

Partidul Comunist Român este ferm hotărît să militeze neobosit pentru înlăturarea neînţelegerilor existente, pentru întărirea prieteniei şi colaborării cu toate ţările socialiste. (aplauze îndelungate).

Partidul nostru acordă o importanţă deosebită relaţiilor de colaborare frăţească cu partidele comuniste şi muncitoreşti din ţările capitaliste, manifestîndu-şi solidaritatea internaţională cu oamenii muncii de pretutindeni. Considerăm că deosebirile de păreri într-o problemă sau alta nu trebuie să afecteze relaţiile dintre partidele comuniste. În situaţia internaţională de azi se impune, mai mult ca oricînd, întărirea solidarităţii comunistilor din toată lumea. (aplauze puternice).

Unitatea mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale poate fi reală şi puternică numai dacă se bazează pe unitatea de monolit a fiecărui partid. De aceea noi considerăm că nu trebuie admisă nici o acţiune care slăbeşte unitatea partidelor comuniste şi muncitoreşti. Dacă într-un partid sînt deosebiri de păreri asupra unor probleme, este evident că ele trebuie rezolvate în spirit partinic în interiorul acestuia, urmîndu-se întărirea unităţii de luptă a tuturor comunistilor. În asemenea situaţii, orice amestec din afară nu poate decât să dăuneze partidului respectiv, cauzei luptei revoluţionare şi socialismului. Partidul Comunist Român se pronunţă pentru dezvoltarea relaţiilor de colaborare cu celelalte partide comuniste frăţeşti, pentru întărirea unităţii mişcării comuniste, deoarece numai aşa — această îşi va putea realiza rolul său de forţă socială de avangardă în dezvoltarea societăţii contempora-

ne, în lupta pentru pace şi socialism. (vii aplauze).

Stimaţi tovarăşi,

În împrejurările actuale, cînd în atmosfera politică mondială persistă atîta germei ai neîncrederii şi tensiunii, problema cardinală este înnăbuşarea eforturilor tuturor forţelor progresiste, ale tuturor statelor, mari şi mici, pentru a asigura continuarea procesului de destindere, pentru eliminarea focarelor de nelinişte şi conflict, pentru însănătoşirea relaţiilor şi dezvoltarea colaborării internaţionale. Consacrîndu-se acestor obiective, partidul comunist şi guvernul Republicii Socialiste România răspund în cel mai înalt grad ţelurilor societăţii noastre socialiste, preocupărilor profund pasnice şi constructive ale întregului nostru popor. Înăpăturarea destinderei, dezvoltarea unor relaţii normale între state reprezintă totodată o cerinţă obiectivă a vieţii internaţionale. Ea decurge din interesul vital al întregii omeniri de a evita un cataclism termonuclear, din năzuinţele popoarelor de a se consacra ridicării nivelului de trai, din dorinţa arzătoare a naţiunilor recent trezite la viaţă de a lichida moştenirea trecutului de aspirare colonială, din nevoia intensificării schimbului de bunuri materiale şi spirituale, ca o condiţie a progresului general în epoca noastră. Tocmai de aceea politica ce se inspiră din aceste cerinţe şi deziderate supreme se bucură de adozivna deplină a popoarelor, a opiniei publice de pretutindeni. În acelaşi timp, acţiunile care se înscriu în tiparele învechite şi discreditate ale „războiului rece”, încercările de a frîna cursul spre destindere întimpînd dezaprobarea categorică a opiniei publice internaţionale.

Întreaga viaţă internaţională îndovedează că una din condiţiile fundamentale ale progresului pe calea dezvoltării încrederii şi colaborării dintre naţiuni este aşezarea fermă a raporturilor dintre state pe temelia solidă a principiilor independenţei şi suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi, neamsecului în treburile interne şi avantajului reciproc. Respectarea strictă a acestor principii, a dreptului sacru al fiecărui popor de a-şi hotărî singur destinele, de a-şi alege de sine stătător căile dezvoltării, de a-şi exercita prerogativele suveranităţii naţionale, reprezintă premisa esenţială a unei colaborări internaţionale eficiente şi rodnice, chezia consolidării păcii în lume. (aplauze puternice).

Progresul destinderei, consolidarea securităţii internaţionale nu se realizează spontan, de la sine, şi nici nu se poate limita numai la declaraţii de intenţii. Destinarea resurselor pentru depăşirea situaţiei actuale, pentru normalizarea şi întărirea unităţii ţărilor socialiste, (aplauze îndelungate).

Partidul Comunist Român este ferm hotărît să militeze neobosit pentru înlăturarea neînţelegerilor existente, pentru întărirea prieteniei şi colaborării cu toate ţările socialiste. (aplauze îndelungate).

Partidul nostru acordă o importanţă deosebită relaţiilor de colaborare frăţească cu partidele comuniste şi muncitoreşti din ţările capitaliste, manifestîndu-şi solidaritatea internaţională cu oamenii muncii de pretutindeni. Considerăm că deosebirile de păreri într-o problemă sau alta nu trebuie să afecteze relaţiile dintre partidele comuniste. În situaţia internaţională de azi se impune, mai mult ca oricînd, întărirea solidarităţii comunistilor din toată lumea. (aplauze puternice).

Unitatea mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale poate fi reală şi puternică numai dacă se bazează pe unitatea de monolit a fiecărui partid. De aceea noi considerăm că nu trebuie admisă nici o acţiune care slăbeşte unitatea partidelor comuniste şi muncitoreşti. Dacă într-un partid sînt deosebiri de păreri asupra unor probleme, este evident că ele trebuie rezolvate în spirit partinic în interiorul acestuia, urmîndu-se întărirea unităţii de luptă a tuturor comunistilor. În asemenea situaţii, orice amestec din afară nu poate decât să dăuneze partidului respectiv, cauzei luptei revoluţionare şi socialismului. Partidul Comunist Român se pronunţă pentru dezvoltarea relaţiilor de colaborare cu celelalte partide comuniste frăţeşti, pentru întărirea unităţii mişcării comuniste, deoarece numai aşa — această îşi va putea realiza rolul său de forţă socială de avangardă în dezvoltarea societăţii contempora-

ne, în lupta pentru pace şi socialism. (vii aplauze).

interesul progresului general al păcii pe continent şi în întreaga lume. Cătea sigură pentru realizarea acestui deziderat este aşezarea relaţiilor — intereuropene — pe baze noi, sănătoase, intensificarea colaborării economice, tehnicoştiinţifice, politice şi diplomatice dintre toate ţările, fără deosebire de orînduire socială, lărgirea contactelor între reprezentanţii ţărilor europene.

Desigur există încă forţe care se opun unui asemenea curs al dezvoltării relaţiilor în Europa. Tocmai de aceea este necesar să se desfăşoare o luptă activă împotriva imperialismului şi reacţiunii internaţionale, a forţelor militariste şi revanşarde care se opun tendinţelor de însănătoşire a relaţiilor şi climatului internaţional. Un rol esenţial în această luptă îl au tocmai acţiunile pozitive pentru normalizarea relaţiilor şi dezvoltarea colaborării între statele europene. Considerăm că acesta este spiritul în care sînt chemate să acţioneze ţările europene, mari şi mici, care se simt responsabile pentru destinele popoarelor lor şi ale întregii Europe. Nu trebuie precupeţit nimic pentru ca acest spirit să triumfe în relaţiile internaţionale! România este hotărîtă să concare şi în viitor toată atenţia şi eforturile sale înăpăturării acestor obiective, cu convingerea că această reprezentă o contribuţie de seamă la cauza păcii în Europa şi în lumea întreagă. (aplauze puternice).

În direcţia dezvoltării progresiste a lumii contemporane, a apărării păcii şi securităţii popoarelor, acţiunile — în ţările noastre — forţe uriaşe — ţările socialiste, clasa muncitoare internaţională, mişcarea comunistă, tineretele state independente, popoarele care se ridică pentru scuturarea jugului colonial, cerurile largi democratice, opinia publică progresistă din întreaga lume. Noi ne exprimăm încrederea că, prin întărirea unităţii lor, prin acţiunile lor hotărîte, aceste forţe pot asigura desfăşurarea unui curs pozitiv al vieţii internaţionale, pot înlătura obstacolele ridicate de cerurile imperialiste în calea însănătoşirii relaţiilor internaţionale, pot asigura succesul luptei pe calea destinderei, păcii şi colaborării între popoare. (vii aplauze).

Stimaţi tovarăşi,

În încheiere vă rog să-mi permiteţi să-mi exprim convingerea că lucrările conferinţei dumneavoastră vor constitui un puternic impuls în munca întregului corp profesional pentru dezvoltarea şi perfecţionarea continuă a învăţămîntului de toate gradele, pentru realizarea programului Partidului Comunist Român de edificare a socialismului în patria noastră. (aplauze puternice).

De munca dumneavoastră, tovarăşi, depind pregătirea şi formarea unui tineret cult, temeinic instruit, pătruns de idealurile socialismului, animat de înalte sentimente patriotice, a unei generaţii capabile să ducă mai departe cu succes ştafeta progresului, a socialismului şi comunismului în România. (aplauze puternice, prelungite). Dorim să subliniez din nou că partidul şi guvernul dau o înaltă apreciere activităţii şi profesorilor din întreaga ţară, acordă totă cinstirea muncii de răspundere pe care o desfăşoară aceştia pentru instruirea şi educarea tineretului patriei noastre, contribuţiei importante pe care ei o aduc la progresul României pe drumul civilizaţiei socialiste. (vii şi îndelungi aplauze).

Daţi-mi voie, stimaţi tovarăşi, să adresez, de la tribuna acestei conferinţe, în numele conducerii de partid şi de stat, calde felicitări întregului nostru corp profesional pentru rezultatele obţinute şi să vă asemenea manifestări amintesc de practicile discreditate ale „războiului rece” şi, în nici un caz, nu au nimic comun cu metodele şi interesele destinderei, colaborării şi păcii între popoare (vii aplauze).

Sîntem încredinţaţi că slujitorii şcolii, folosind condiţiile create de partid şi de stat, preocupîndu-se permanent de îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ, îşi vor îndeplini cu cinste îndatoririle de mare răspundere ce le revin, dînd ţării cadre tot mai temeinic pregătite, capabile să ridice pe trepte şi mai înalte viaţa materială şi spirituală a patriei, să adauge noi şi durabile realizări edificului nostru socialist, să contribuie la făurirea viitorului fericit al poporului nostru. (aplauze puternice).

Să muncii în așa fel, tovarăşi, încît generaţiile de mîine să poată spune iată, am avut asemenea învăţători şi profesori, asemenea dascăli comunisti care au ştiut să-şi facă datoria faţă de popor, faţă de idealurile socialismului şi comunismului! (întreaga asistenţă se ridică, aplaudă puternic, îndelungat).

În ultima zi a lucrărilor, participanţii la Conferinţa naţională a cadrelor didactice au adoptat o Chemare adresată personalului didactic din întreaga ţară, în care se spune printre altele:

Conferinţa naţională a cadrelor didactice, convocată din îndemnul Partidului Comunist Român în zilele de 5, 6 şi 7 februarie a.c., în Capitala ţării, reunind pe reprezentanţii unuia dintre cele mai numeroase detaşamente ale intelectualităţii, a luat în dezbateri, într-o atmosferă de entuziasm şi înaltă răspundere, marile probleme ale învăţămîntului şi ale activităţii personalului didactic din România. Desfăşurîndu-se în lumina Directivelor C.C. al P.C.R. privind dezvoltarea învăţămîntului şi a Legii învăţămîntului — elaborate pe baza hotărîrilor Congresului al IX-lea al P.C.R. — conferinţa a constituit un eveniment important în viaţa şcolii româneşti.

„Statutul personalului didactic din România”, al cărui proiect a fost dezbătut de conferinţă, consfinţeşte locul şi rolul de seamă pe care-l joacă şcoala şi corpul didactic în societatea românească contemporană. Adăugîndu-se altor documente importante ale învăţămîntului nostru, Statutul va îmbunătăţi, fără îndoială, munca tuturor slujitorilor şcolii noastre, va contribui la perfecţionarea neîntreruptă a activităţii lor profesionale şi didactice.

Munca noastră, a cadrelor didactice — se arată în continuare în Chemare — se înscrie în aria celor mai frumoase şi mai importante activităţi umane. Ţinînd pasul cu progresul necontenit al culturii şi ştiinţei contemporane, cu iureşul neavîntat al prefacerilor sociale, şcoala trebuie să fie un organism viu, dinamic şi modern, în înţelesul cel mai deplin al cuvîntului, receptiv la nou, capabil să se adapteze rapid şi creator la exigenţele societăţii noastre. Şcoala noastră — focar al ideilor înaintate ale epocii socialiste — are nobila misiune de a forma caractere, oameni integri, cu o concepţie clară asupra sensului vieţii, înzestraţi cu ferme convingeri etice, politice şi civice, oameni inteligenţi, cinstiţi, activi şi demni, devotaţi patriei şi Partidului Comunist Român, generaţii capabile să preia şi să continue efortul înaltaşilor pentru ridicarea Ro-

(Urmare din pag. 1)

adresa cadrelor didactice şi a subliniat că slujitorii şcolii româneşti sînt hotărîţi să muncească neobosit, cu pasiune şi răspundere, pentru a educa şi pregăti cit mai temeinic tineretul patriei, viitorul naţiunii socialiste, în spiritul nobililor idealuri ale socialismului şi comunismului, spre binele şi proşperitatea patriei, România socialistă.

*

În cursul dimineţii au continuat dezbaterile în şedinţă plenară, în cadrul căreia au luat cuvîntul: prof. Virgil Brătucu, inspector general scolar al judeţului Olt, ing. Dumitru Sandu, directorul Grupului Şcolar profesional şi tehnic al Uzinelor de autocomioane Braşov, ing. Hariton Lungu, de la Şcoala generală Vădeni, Sădeu, Dimbovită, prof. Mircea Sădeanu, de la Liceul nr. 3 din Satu-Mare, prof. Constantin Drăgulescu, preşedintele Uniunii sindicatelor din instituţiile de învăţămînt şi cultură, educatoarea Lucia Răducanu, de la Grădiniţa nr. 1 din Tg. Jiu, judeţul Gorj, acad. Ştefan Peterfi, proctor al Universităţii „Babeş-Bolyai” din Cluj, prof. Mihai Abolten, inspector general scolar al judeţului Tulcea, prof. Aron Sabău, preşedintele comitetului Sindicatului învăţămînt din municipiul Oradea, prof. George Simeanu, şeful Comisiei învăţămînt a Comitetului judeţean de partid Vâlcea, Ion Stoian, rectorul Academiei de ştiinţe social-politice „Ştefan Gheorghiu”, prof. emerit Achim Costea, de la Liceul nr. 1 din Tr. Severin, prof. emerită Petra Vlaicu, direc-

CHEMAREA

Conferinţei naţionale către toţi membrii corpului didactic din Republica Socialistă România

mănei spre noi culmi ale progresului. Conferinţa cheamă cadrele didactice să dăruiască cu însufleţire şi devotament cunoştinţele, priceperile, experienţa şi pasiunea lor pentru înăpăturarea acestor înalte teluri. Prin întreaga noastră activitate — se arată în chemare — să contribuim la cunoaşterea şi studierea de către elevi şi studenţi a materialismului dialectic şi istoric, a concepţiei marxist-leniniste despre lume şi viaţă, a politicii partidului şi statului nostru. Să dăm tineretului şcolar şi universitar o orientare ideologică clară şi fermă. Să-l ajutăm să-şi făurească convingerile şi sentimentele moral-politice caracteristice omului înaintat al societăţii socialiste. Acestea nu pot fi numai rodui unei ample transmiteri a tezelor generale, abstracte, ci trebuie să fie rezultatul asimilării profunde a culturii umaniste, a legărilor strînse a cunoştinţelor de viaţă. Învăţămîntul are datoria de a educa întregul tineret al patriei, indiferent de naţionalitate, în spiritul prieteniei de nezdruccinat, al respectului reciproc, pentru a-şi dedica, în strînsă unitate, întreaga energie dezvoltării continue a patriei comune — România socialistă.

Adresîndu-se educatoarelor şi învăţătorilor, Conferinţa naţională a cadrelor didactice îi cheamă să stimuleze dorinţa de cunoaştere a copiilor, aptitudinile şi capacităţile lor, să le dezoarte dragostea de carte, interesul şi respectul pentru muncă, să formeze tinerele vîrstare ale ţării în spiritul omeniei, al cinstei, al dragostei faţă de patrie, al devotamentului faţă de popor şi partid.

Profesorii din învăţămîntul de cultură generală sînt chemaţi să ofere elevilor datele cele mai importante ale ştiinţei moderne, dezvoltîndu-le gândirea creatoare, interesul pentru studiu şi cercetare, stimîndu-le spiritul realist şi fantazia. Aduceţi contribuţia voastră entuziastă — se spune în Chemare — la organizarea şi întărirea şcolii generale de 10 ani, care va asigura întregii naţiuni un nivel de cultură ridicat.

Adresîndu-se profesorilor şi maistrilor din învăţămîntul profesional şi tehnic, Chemarea le cere să pregătească cu pasiune şi răspundere muncitorii calificaţi, maistrilor şi cadrele tehnice necesare

tuturor ramurilor economiei naţionale; să împletească armonios pregătirea teoretică cu instruirea practică, să asigure absolvenţilor cunoştinţele profesionale şi de cultură generală care să le permită să ţină pasul cu tehnica modernă, cu cercurile ştiinţifice ce se introduc pe scară tot mai largă în producţie.

Membrilor corpului didactic universitar, Chemarea le cere să folosească din plin posibilităţile puse la dispoziţie de societatea noastră socialistă pentru a da tineretului ţării o înaltă pregătire ştiinţifică, atît teoretică cît şi practică, să contribuie cu competenţa şi experienţa lor la formarea unor oameni de înaltă ţinută intelectuală şi morală, cu o concepţie înaintată despre lume şi viaţă, devotaţi patriei şi poporului. Ei sînt chemaţi, de asemenea, să intensifice cercetarea ştiinţifică pentru a spori tezaurul culturii naţionale, pentru a ridica învăţămîntul la un nivel tot mai înalt.

Îmbunătăţirea neîntreruptă a procesului de învăţămînt — se spune mai departe în Chemare — adaptarea lui la nevoile actuale şi de perspectivă ale dezvoltării societăţii noastre socialiste, ridicarea calitativă a nivelului de pregătire a elevilor şi studenţilor, impun preocupări sistematice pentru proia desăvîrşire profesională, pentru ridicarea la un nivel superior a activităţii cadrelor didactice din şcoli şi facultăţi. Să ne desăvîrim şcolii fără întrerupere pregătirea, să şlefuiim cu grija arta noastră pedagogică, să îmbogăţim şi să adîncim necontenit cunoştinţele din specialitatea pe care o predăm.

Pregătirea temeinică pentru viaţă, însuşirea culturii şi ştiinţei, educarea interesului şi pasiunii pentru profesie nu pot fi decît rodui muncii stăruitoare, al cercetării şi aprofundării datelor transmise de şcoală, al participării active şi creatoare a elevilor şi studenţilor la procesul de cunoaştere. O colaborare strînsă între corpul didactic şi organizaţiile Uniunii Tineretului Comunist, ale sindicatelor, cu consiliile pionieresti şi Uniunea Asociaţiilor Studenţilor din România este cheia bunei munci mers al muncii noastre de instruire şi educare a tineretului.

Ţinuta ştiinţifică, etică şi cetăţ-

nească a omului de la catedră reprezintă elementul de referinţă în pregătirea teoretică şi instruirea practică, să asigure absolvenţilor cunoştinţele profesionale şi de cultură generală care să le permită să ţină pasul cu tehnica modernă, cu cercurile ştiinţifice ce se introduc pe scară tot mai largă în producţie.

Membrilor corpului didactic universitar, Chemarea le cere să folosească din plin posibilităţile puse la dispoziţie de societatea noastră socialistă pentru a da tineretului ţării o înaltă pregătire ştiinţifică, atît teoretică cît şi practică, să contribuie cu competenţa şi experienţa lor la formarea unor oameni de înaltă ţinută intelectuală şi morală, cu o concepţie înaintată despre lume şi viaţă, devotaţi patriei şi poporului. Ei sînt chemaţi, de asemenea, să intensifice cercetarea ştiinţifică pentru a spori tezaurul culturii naţionale, pentru a ridica învăţămîntul la un nivel tot mai înalt.

Îmbunătăţirea neîntreruptă a procesului de învăţămînt — se spune mai departe în Chemare — adaptarea lui la nevoile actuale şi de perspectivă ale dezvoltării societăţii noastre socialiste, ridicarea calitativă a nivelului de pregătire a elevilor şi studenţilor, impun preocupări sistematice pentru proia desăvîrşire profesională, pentru ridicarea la un nivel superior a activităţii cadrelor didactice din şcoli şi facultăţi. Să ne desăvîrim şcolii fără întrerupere pregătirea, să şlefuiim cu grija arta noastră pedagogică, să îmbogăţim şi să adîncim necontenit cunoştinţele din specialitatea pe care o predăm.

Pregătirea temeinică pentru viaţă, însuşirea culturii şi ştiinţei, educarea interesului şi pasiunii pentru profesie nu pot fi decît rodui muncii stăruitoare, al cercetării şi aprofundării datelor transmise de şcoală, al participării active şi creatoare a elevilor şi studenţilor la procesul de cunoaştere. O colaborare strînsă între corpul didactic şi organizaţiile Uniunii Tineretului Comunist, ale sindicatelor, cu consiliile pionieresti şi Uniunea Asociaţiilor Studenţilor din România este cheia bunei munci mers al muncii noastre de instruire şi educare a tineretului.

Ţinuta ştiinţifică, etică şi cetăţ-

tutului personalului didactic. Vorbitorii au subliniat cu mîndrie locul de cinste şi rolul pe care personalul didactic le are în societatea noastră, largul proces de democratizare a activităţii şi conducerii instituţiilor de învăţămînt.

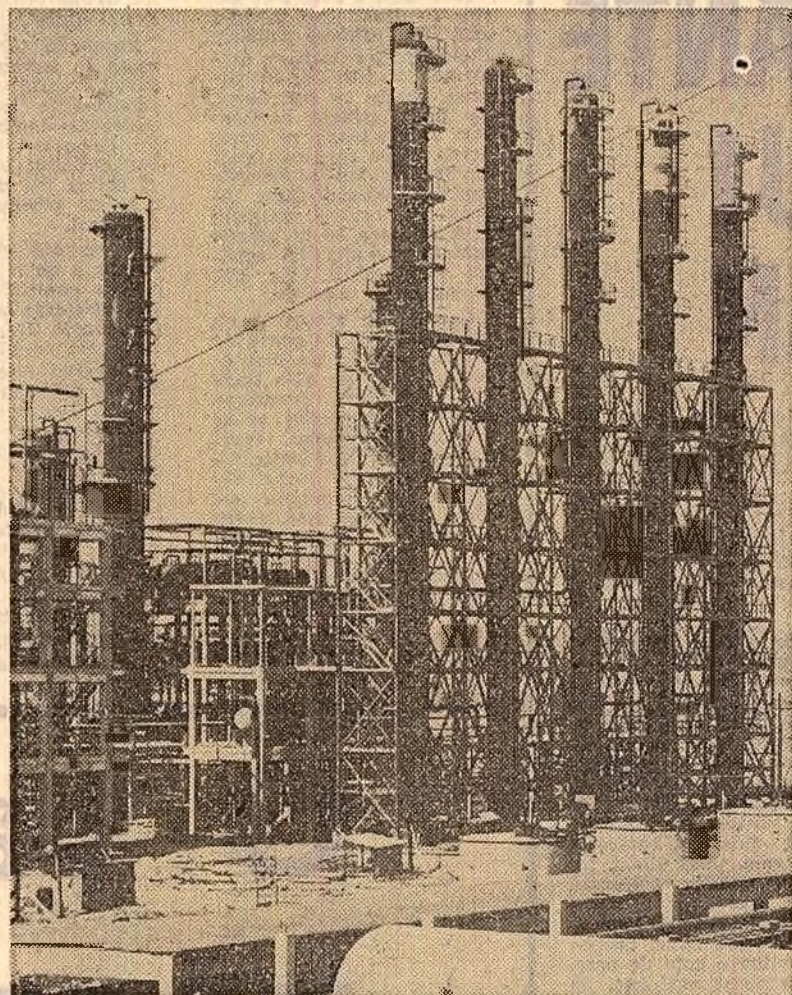
Grija cu care partidul şi statul, întregul nostru popor înconjoară pe părinţii sufleteşti ai tinerii generaţii, măsurile întreprinse pentru a le asigura condiţii de muncă şi de viaţă tot mai bune şi-au găsit ecou în cuvinte calde de mulţumire şi adîncă recunoştinţă adresate partidului şi statului.

Vorbitorii au exprimat adevineea fermă a corpului profesoral la politica internă şi externă a partidului şi statului nostru, hotărîrea neşrămutată a slujitorilor şcolii de a-şi îndeplini cu elan şi dărînie înalta lor misiune socială. A fost aprobat proiectul Statutului personalului didactic din Republica Socialistă România.

Pe adresa conferinţei s-a primit un mare număr de telegramme din partea colectivelor de cadre didactice ale unor şcoli generale, licee de cultură generală şi de specialitate, şcoli profesionale şi tehnice, instituţii de învăţămînt superior, unităţi de pionieri şi organizaţii U.T.C., întreprinderi economice, care au urtat deplin succes lucrările conferinţei. (Agerpres)

DIN CRONICA MARILOR REALIZĂRI ALE SOCIALISMULUI

PITEȘTI în fluxul industrializării socialiste

„Orgile” petrochimiei în amplul concert industrial al orașului

Reportaj de Traian FILIP

Mă gândeam nu de mult: dacă Argeșul s-a strîns ca într-un pumn în munții la Vidraru, adunînd riu cu riu, pentru a alcătui o mare alpină; dacă munții Făgărașului au izbit să-și unească vîrfurile pentru a da firmă unui lanț de hidrocentrale...

dacă apa Argeșului este o cumpănă sau o balanță în mijlocul căreia se află miraculoasa câltoare a Mesterului Manole; care în călătorie cuprînd al compunei, pe călătorii taler al balantei ce-ar trebui să așezăm pentru a realiza echilibrul și armonia?

Mă gândeam, cu un timp în urmă, că Piteștiul, micul oraș provincial, va rămîne multă vreme în umbra hidrocentralei de la Vidraru, simplu punct de tranzit și va trăi din fala muntelui din are. N-am știut și n-am bănuț că, o dată prăvălit cascada de microcentrale, o dată isprăvită acea impunătoare scară a apelor, Argeșul va ajunge la Pitești într-o albă nouă și va lua aici, ca și sus, în muntii, chipul vălului alpin, pentru a străluci un imperiu al industriei moderne...

Plata internă și externă cunoscute sau de cunoscute autoturisme, motoare electrice, stufe, articole tehnice din cauciuc, făină de lemn, preparate de carne, bere, benzen, toluen, xilen, butadienă, cianuri de sodiu, clorură de cianur, atrazin, toate lansate în cursul acestui cincinal din orașul așezat la confluența Argeșului cu Rîul Doamnei, pe talerul cel mai bogat al acestei balante industriale...

Uimirea se preface în admirație. Vrem să vedem cu ochii noștri, să pipăim, să asistăm la lansări, să pătrundem în marile amfiteatre de oțel ale uzinelor moderne, să ascultăm glasul rafinării, al reactorilor, al motoarelor asincrone, să străbatem pista de încercare în autoturismul născut aici, în pădurea Colibașilor, la un an și jumătate după ce s-a așezat piatra de temelie a halei monobloc.

terasă la alta. Peste tot mi se transmite o febră a creației. Văd chipuri pe care pilpile neliniștite demurgică. Văd o nerăbdare și o participare activă în ochii tuturor. Nimeni nu se laudă. Orașul și-a pierdut vechi liniște. Aspectul său pasnic, patrician, se mai păstrează doar în vechile cartiere. Febrilitatea orașului mi se transmite; oamenii îmi transmit emoțiile lor. Simt că mă aflu în preajma celor mai tulburătoare evenimente constructive ale Argeșului, în preajma lansărilor de obiective-gigant care nu știu cum au îndrăznit să intre, cum au început, cum nu s-au sfîșit să ceară găzduire Piteștiului...

A m gîsit pe platforma chimică aproape douăzeci de mil de conștrucții și montori. Deci am găsit aici — numai aici — întreaga populație a orașului dinaintea războiului. Și pe locurile unde, cu trei ani în urmă, nu aflu decît bălți, lanuri de porumb pitic, rîpi, această populație activă depășește anual milioane de metri cubi de beton, ridică turne metalice, turnuri de apă, rezervoare sferice care stau așezate pe albul zăpezii ca niște planete, ca niște transatlantice. Peste tot, pe întinșul șantier, am auzit: nu avem cadre suficiente. Nu avem zidari, sudori electrici, mozaicari, instalatori. Sint multi acum. Ne trebuie și mai mulți! Li instrum în institute, în uzine cu profil similar, în strălămate. Timpii baste la usă. Obiectivele stau gata să intre în producție. Combinatul petrochimic trebuie să dea, încă din acest an, produse în valoare de peste șase sute de milioane lei. Așteptăm operatorii chimiciști, avem mare nevoie de tehnicieni, pregătim oameni pentru piroliză, pentru polietilenă, pentru centrul de calcul electronic. De fapt, nici nu se pusese bine piatra de temelie a combinatului când s-a pornit alcătuirea acestei armate a petrochimiei, care a pornit să-și însușească meserul niciodată cunoscut pînă azi în orașul Pitești.

Privim instalațiile de automatizare, turnurile de răcire, decantațiile. Numărăm numai la rafinării peste două sute de obiective. Ne uităm în zare. Ni se spune că pe dealurile Argeșului se vor instala încă o sută patruzeci de sonde pentru captarea izvoarelor de țitel. Piteștiul nu era pregătit pentru a găzdui giganti și în decursul ultimilor ani s-a „desfășurat” în bucăți, s-a lărgit, a ieșit din crusta lui veche, din perimetrul lui secular. În alpa cînd uzinele s-au profilat în imaginea noastră, simultan au început să lucreze zeci de institute, zeci de întreprinderi, iar cadrele pentru conducerea utilajelor au intrat în școli. Toate cetățile chimiei au primit ucenici de pe Valea Argeșului, au început să rodeze cadre cu responsabilitate maximă, maistri și ingineri. Aceștia se pregătesc pentru a stăpîni tehnica cea mai avansată, se pregătesc pentru a folosi izotopi radioactivi, automatizările, claviaturile de orgă ale punctelor de comandă.

Utilajele petrochimiei fîi stîrnesc admirația: cromatograful de gel cu sursă radioactivă, necesar pentru măsurarea densităților și nivelelor în recipiente, cromatograful preparativ, difractometrul cu raze X, și multe altele, aparate de mare finete cu care se verifică permanența calității produselor. Dar ceea ce m-a impresionat indesebi este faptul că

acest imens combinat, care își pregătește unitățile pentru lansare, și-a alcătuit un puternic colectiv de cercetare, care a început să lucreze la realizarea unor produse noi — așa cum pe dealurile din preajmă specialiștii Academiei lucrează la acclimatizări, la realizarea de noi soiuri de plante, de struguri, de mere, captînd unvelul soarelui, punînd în relații optime cu universul fiecare arbore, fiecare plantă, fiecare floare — un colectiv care ne vorbește despre valorificarea superioară a producției secundare obținute în instalațiile cu profilul existent. Ne sint prezentate, în formule, diferite specii de gaze folosite pentru uz casnic, trimise drept combustibil în centralele electrice, și care vor deveni materii prime pentru polimerizări.

Ne trebuie imaginație și pregătire teoretică. Trebuie să știm unde vom țînti peste ani și de aceea ascultăm aici, în aula industriei moderne, lecțiile de prospectivă tehnico-științifică, spre a înțelege eforturile uriașe depuse pentru asimilarea imediată a cunoștințelor, pentru menținerea la zi o informații. Mi se spune: fugim peste timp, e necesar să privim dincolo de limitele prezentului; să distingem fizionomia viitorului care nu seamănă cu ceea ce există azi pe aceste locuri. După ce am ascultat aici cu atenție drept combustibil în centralele electrice, și care vor deveni materii prime pentru polimerizări.

Orășul Pitești a devenit un magnet! afirmă Gheorghe Năstase, prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R. El atrage prin Uzina de autoturisme, prin Fabrica de micromotoare, prin Combinatul petrochimic, prin întreprinderile de industrializare a lemnului, prin multe altele edificii industriale în curs de apariție. Pe lângă populația de la șate, orașul atrage și oameni din alte colțuri de țară. Argeșenii pleacă la lucru pe alte meleaguri încep să se reintorcă la vatra strămoșască. Municipiul Pitești va deveni în următorii cinci ani unul din cele zece mari orașe ale țării, ca valoare a producției, ca număr de populație, ca activitate social-culturală. Am fost martor al uriașelor transformări de pe Argeș. După ce s-a pus piatra de temelie a hidrocentralei de la Vidraru, putem spune că au urmat în serie toate celelalte, ca și cum de la această flacăară s-au diversificat construcțiile noastre. Sentimentul meu este că trăiesc cele mai impresionante pagini din istoria Argeșului.

Nu ne-am născut constructori! ne spune Alexandru Popescu, primarul municipiului Pitești. Nu am avut de unde să știm cum se construiesc o fabrică de autoturisme, o uzină chimică, o fabrică de micromotoare. Am învățat, am răsit și căutăm în continuare soluții pentru vasta operă de construcție care ne angajează toate energiile.

— În 1972, ne spune Constantin Munteanu, directorul Uzinei de autoturisme Pitești „Dacia 1100”, va fi realizat aproape sută la sută în țară. Pentru aceasta, montăm treptat cit mai multe piese produse de unitățile noastre. Sarcinile de viitor sint foarte grele, dar pînă acum sintem la zi și sint convins că ne vom menține în ritmul avînt. Municipiul pentru monooperări au fost recrutati din comunele învecinate, Racovița, Colibași, Bradu, Dărmănești, de pe o rază de patruzeci de kilometri. Se găsesc importante forțe de muncă în împrejurimi. Oamenii lucrează, își însușesc o meserie, învățăciștigă mai bine, viața lor și a familiilor lor devine mai frumoasă. Iată unul dintre principalele temeiuri ale industrializării socialiste: operă a omului pentru om. Fregătii în continuare și noi cadre,

și polietilenă. Cu ajutorul acestor aparate se vor centraliza datele statistice privind parametrii de operare tehnologici, date absolut necesare pentru a se trece la o etapă superioară în conducerea proceselor cu calculatoare electronice.

În 1969 — anul marilor lansări pe platforma chimică — vor intra în funcțiune complexul de olefine, fabrica de polietilenă complexul CIAN. Pentru unitățile de bază, s-au construit o sută de obiective energetice, apă, aer; s-au construit ateliere mecanice, electrice, ATM, laboratoare, magazine de produse, parcuri de rezervoare. Cu începerea de anul viitor, combinatul petrochimic va lucra la capacitatea proiectată și va da o producție de aproape două miliarde lei anual, ceea ce înseamnă un aport însemnat în economia națională. Desigur, preocuparea pentru etapa a doua de dezvoltare este în plină desfășurare. Etapa a doua presupune deja existența unei tradiții, o mare experiență și nu este de prisos să pomenim despre efortul acestor creatori ai noilor tradiții industriale argeșene, să ne referim la puterea imaginatiei și la spiritul lor de creație, să ne adresăm lor cu convingerea că avem în față niște oameni de știință care pot ajunge cu puterea minții lor departe, în viitor.

Orășul Pitești a devenit un magnet! afirmă Gheorghe Năstase, prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R. El atrage prin Uzina de autoturisme, prin Fabrica de micromotoare, prin Combinatul petrochimic, prin întreprinderile de industrializare a lemnului, prin multe altele edificii industriale în curs de apariție. Pe lângă populația de la șate, orașul atrage și oameni din alte colțuri de țară. Argeșenii pleacă la lucru pe alte meleaguri încep să se reintorcă la vatra strămoșască. Municipiul Pitești va deveni în următorii cinci ani unul din cele zece mari orașe ale țării, ca valoare a producției, ca număr de populație, ca activitate social-culturală. Am fost martor al uriașelor transformări de pe Argeș. După ce s-a pus piatra de temelie a hidrocentralei de la Vidraru, putem spune că au urmat în serie toate celelalte, ca și cum de la această flacăară s-au diversificat construcțiile noastre. Sentimentul meu este că trăiesc cele mai impresionante pagini din istoria Argeșului.

— În 1972, ne spune Constantin Munteanu, directorul Uzinei de autoturisme Pitești „Dacia 1100”, va fi realizat aproape sută la sută în țară. Pentru aceasta, montăm treptat cit mai multe piese produse de unitățile noastre. Sarcinile de viitor sint foarte grele, dar pînă acum sintem la zi și sint convins că ne vom menține în ritmul avînt. Municipiul pentru monooperări au fost recrutati din comunele învecinate, Racovița, Colibași, Bradu, Dărmănești, de pe o rază de patruzeci de kilometri. Se găsesc importante forțe de muncă în împrejurimi. Oamenii lucrează, își însușesc o meserie, învățăciștigă mai bine, viața lor și a familiilor lor devine mai frumoasă. Iată unul dintre principalele temeiuri ale industrializării socialiste: operă a omului pentru om. Fregătii în continuare și noi cadre,

Acum uzina numără 1250 de oameni, dar colectivul nostru va crește pînă la 5 500. Străbat hăla monobloc, admirabila hală a Uzinei de autoturisme. E ca un stup în jurul căruia rolesc bondarii. Anul trecut două mil, anul acesta douăsprezece mii de autoturisme. În fiecare lună părăsesc uzina cîte o mie de autoturisme. Ceea ce m-a frapat aici a fost înțelegerea de înaintare. Am văzut întreprinderi mari, dar niciodată nu mi s-a părut că mina omului e mai deprinsă cu unelte, mai iscusită ca aici. Cu un an în urmă, stînd sub coroanele stațiilor de pe dealul Colibașilor, mă gîndeam cu înflorare la ziua cînd autoturismul va trebui să demareze. Mă întrebam: cum vor învinge timpul? cum vor lucra în ritmul secundar, cu precizia micronilor? Vor putea oamenii pe care i-am văzut venînd din satele din preajmă să facă față ritmului industrial?

Acum, văzîndu-l la lucru, tineri totii, am simțit că încerc un sentiment de profundă simă și afectiune pentru ei. Autoturismul trecea pe benzile de montaj fără dificultate. De la o echipă la alta, de la un post la altul, de la o mîină la alta. Fiecare piesă este atașată pe baza unui grafic, care nu îngăduie autoturismului să stăionească nici o clipă, în care stăruie este urmărit cu cronometru. La capătul celor peste treizeci de ore de drum, autoturismul care apare împachetat, sub formele lui descompuse, este extrins din lîzi, reparat la punctele de lucru, montat în întregime. Printr-o simplă apăsare a unui dispozitiv automat, suruburile și piulițele sint prinse, infipite definitiv în carcasă. Caroseria intră în formă, în lăcărirea orbitoare de lumină, muncitorii, cu măștile pe obraz, fac încercări cu un stillet de cupru sau alama. Tunelul de tratament și de vopsire prezintă un labirint de peste un kilometru și jumătate. Caroseria se scufundă în baia de grund. Iese din ea ca dintr-o mlaștină de nămol, iese sîroind, clipcînd, cu culoarea definitiv schimbată. Trece prin încăperi puternic luminate, ca o brîpă prin ceașca reamurii, mari, parcurge tunelurile metalice ca un tren mistețos, cînd balansîndu-se, cînd fixată pe vînt, cînd plutînd ca o barcă pe valuri invizibile. Într-o altă secție, m-am simțit ca într-o crotitoare mecanică. Masini de sudură cu curent de înaltă frecvență se înclăvesc în crocit și debitat, masini de sudură electrice de montaj tapiteria pe schelet adăușă treptat învelisul interior, apoi aparatura de bord și punțile. Privesc prin lunete, prin interiere, ca în aparate de astrofizică, acolo unde se face centrarea ogililor. Fiecare roată, înainte de fi atașată, trece printr-o mașină de echilibrare. În cele din urmă, după ce a poposit pe la statia de benzină din capătul convolverului, autoturismul intră într-o cabină pentru verificarea etanșeității. Este pus sub ploaie torentală, udat ca o plantă din seră, ca să lăsa apoi de aici acoperit cu rouă, cu urole strălucitoare.

Motorele se trezesc treptat din somnolență, scoț sunete surde, obosite, nervoase, se scutură pe dinăuntru, vis al nefeitiei, apoi, pornesc dintr-odată în viteză, cu sunetul propriu, cu sunetul motorului Sierra, renumit pentru călătoria sa. Vedem pe pista de încercare, lumină stăruie, avîntîndu-se în căutarea cîrude de la o viteză la alta, lînuț virajele ca la zidul morții. Sferișii de încercare lasă volanul din mîină, după ce au stabilit direcția autoturismului, nu demontează că mașina este perfect echilibrată, că își păstrează direcția imperturbabilă, ceea ce denotă că toate punctele au fost bine cîntărite, bine calculate. Apoi, în centrul volanului este fixată emblema Uzinei de autoturisme, cu vulturul pe fondul albastru, popoșînd pe o sîncă.

M-am reîntors în oraș. Aflu că, în mai puțin de patru ani, populația municipiului s-a dublat. Că industria și comerțul, numărul locuitorilor trecut de o sută de mii de locuitori și că azi, în alegerea de deputați pentru Marea Adunare Națională, Piteștiul a propus doi candidați în loc de unul. Orașul a fost proiectat inițial pentru o populație redusă. Numai elevii și studenții anului 1969, în număr de douăzeci și cinci de mii, ocupă un spațiu locuibil comparabil cu cel ocupat pînă azi în orașul din 1948. Privind harta școlară a orașului și dîndu-te duce la un vast amfiteatru; în Pitești sint 3 licee de cultură generală, 5 licee de specialitate (chimie, construcții de masini, economie, agricol, muzică), 8 grupuri școlare profesionale, 22 de școli de cultură generală, 25 de grîndine, un institut pedagogic cu trei facultăți la care studiază matematica, științele naturii și filologia peste 500 de studenți. Cu toate că numai în ultimii patru ani în oraș au fost construite trei școli de cultură generală cu 48 săli de clasă, dotate cu laboratoare, săli de sport, cantine, internate — am aflat că nu sint suficiente localuri de școală pentru cei douăzeci și cinci de mii de tineri care studiază, se pregătesc pentru ceteata industrială de mîine, se adaptează cerințelor moderne.

Înaintea, orașul era un ghem de străzi, un ghem de case risipite, peste care ochii alerga fără să surprindă decît arbori, acoperișuri, mansarde, lucerne. Acum orașul și-a sfîrșit barierele, s-a urcat pe terasele înalte, a atras către sine șatele vecine și le-a înglobat, s-a desfășurat spre nord, s-a desfășurat spre sud. Orașul care, cincisprezece ani în urmă, nu cunoștea decît ropotul căilor de la țară și care fusese pentru prima oară înzestrat cu un autobuz, este străbătut azi de o sută patruzeci și șase de autobuze și toași, nu fac față cerințelor. Vor mai sosi douăzeci de autobuze. Trebuie o bază de întreținere-automobile. S-au făcut investiții și în curînd va fi gata. E doar un exemplu. În toate domeniile edilțiar-gospodăresci întîmpîndu-le se redimensionează, pentru a putea ține pasul cu cerințele în continuă creștere ale unei așezări dinamice, în plină modernizare. Piteștiul începe să se compare cu Galații, cu Timișoara, cu Aradul, cu Craiova.

Mă plimb pe străzi. Prin noile și impunătoare construcții se execută o mișcare de răsturnare de la orizontală la verticală. Piteștenii s-au obișnuit cu ideea că orașul lor se înalță, se iluminează la față, pătrunde în imperiul industriei. Încă de pe acum el caută comparații cu marile cetăți ale chimiei de pe Valea Teușului de pe Valea Dunării. Uzinele de aici sint unice, vor atinge parametrii proiectați într-un timp record, vor avea performanțe de ultima oră, vor intra în competiție cu uzinele similare din străinătate.

Toiodată pivot al marilor sale platforme industriale, Piteștiul cunoaște un puternic avînt urbanistic; între 1968-1969 s-au dat în folosință peste 3700 de apartamente și s-au clădit 1400 case noi, proprietate personală. Anul acesta, efortul constructiv se intensifică: vor fi pdate la cheie alte 3700 de apartamente. Fiecare apartament preînde apă, căldură, lumină, telefon, televizor, mobilă. Argeșul dă electricitate, dă abur, dă apă și — de la patru sute de litri pe secundă — aterele orașului vor primi în cursul acestui trimestru noți sute de litri pe secundă. Argeșul s-a înălțat, s-a prefăcut în lac la Bascov, va avea și alte lacuri în preajma Piteștiilor, lacuri de agrement și lacuri de acumulare, va avea ambarcațiuni și vaporașe... Și parca un fel de sens simbolic, pe masa primului secretar al județului zărim imaginea carouului „Arges” pornit în prima cursă spre țară, carou construit în Japonia, în echipajul căruia se află și mîntorul argeșeni. În curînd, vom vorbi despre Pitești ca despre un oraș al lacurilor.

Această frumusețe se află în plin proces de transfer de pe planșeta proiectantului în realitate. De pe acum, Calea Bucureștii ne dă de apartamente. Fiecare apartament preînde apă, căldură, lumină, telefon, televizor, mobilă. Argeșul dă electricitate, dă abur, dă apă și — de la patru sute de litri pe secundă — aterele orașului vor primi în cursul acestui trimestru noți sute de litri pe secundă. Argeșul s-a înălțat, s-a prefăcut în lac la Bascov, va avea și alte lacuri în preajma Piteștiilor, lacuri de agrement și lacuri de acumulare, va avea ambarcațiuni și vaporașe... Și parca un fel de sens simbolic, pe masa primului secretar al județului zărim imaginea carouului „Arges” pornit în prima cursă spre țară, carou construit în Japonia, în echipajul căruia se află și mîntorul argeșeni. În curînd, vom vorbi despre Pitești ca despre un oraș al lacurilor.

Se modernizează intrările în oraș, se realizează ansambluri monumentale, se pregătește etapa a doua de dezvoltare a municipiului, prevăzîndu-se cartiere dincolo de Argeș, se trasează noi artere de circulație, se face restaurarea de vechi edificii, unele din ele de mare valoare, și întregul municipiu, cu bulevardele deschise pentru noua rețea de canalizare, cu zone întregi prefăcute în șantiere, cu deschiderile de pensivitate spre toate punctele cardinale, dovedește că aici se construiește o vastă platformă, că aici se ridică un dig, că aici se pregătesc mari evenimente ale industriei noastre, smulgîndu-se din cîrțile de inertie seculară, din penumbra patriciană, din vechiul Pitești și inteligenții noastre. Acesta este Piteștiul — unul dintre cele mai dinamice orașe ale țării.

Are aproape șase secole de la înființarea consenmăre documentară. A fost temporar reședință domnănească. În perimetrul ei s-au aflat curțile domniale ale lui Neagoe Basarab și Constantin Brăncoveanu iar cronicarul din secolul al XV-lea „minunatul scaun din Pitești”. Dar dacă este să vorbim despre curtea domnănească și despre scaunul domnesc, atunci, azi, trebuie să ne gîndim la ceteșea mașinilor și la reședința din defășurarea de vechi buncule să ne gîndim că, pe plan economic și social, șase secole n-au adus Piteștiului altă citi i-a adus un singur cincinal. Urmind linia vitruvului litoral al orașului, ne oprim în fața lacului de la Bascov și privirea noastră culege de pe suprafața celor două sute douăzeci de metri pătrați imaginea și scînteierii polihrome ale noilor edificii. O pirghie de macara ridică formele complexului școlar dotat cu laboratoare și ateliere. O pirghie de macara purtînd aprinse sticle roșii de-a lungul ei, ne arată complexul de textile, încălțămînt și articole tehnice de cauciuc, trei unități puternice ale industriei noastre. Ne arată cartierul Găvana pe care urmează să la loc opt mii de apartamente, dezvoltînd în o aripă înălță înaltă urbanistică a municipiului. În strînsă legătură cu platformele industriale.

Oamenii acestui înedit Pitești, dinamizați de ritmurile industrializării socialiste, își acordă de pe măsură eforturile, perspectivele. Îsteapță platforma chimică cu douăzeci de mii de tone de utilaje industriale, cu peste cincisprezece mii de aparate de măsură și control. Iată din acest an o bună parte din cei două mii cincisute de muncitori și specialiști se vor alina în fata orgiilor electronice. Oamenii de azi ai Piteștiului intră în istoria industriei noastre cu autoturisme, cu mase plastice, cu mobilă, cu aparatură electrică, cu piese auto pentru tractor și pentru autocamion, intră în istoria industriei ca petrolisti și vor alimenta cu combustibili locomotivele Diesel, uzinele și vaporașele.

Șetea motoarelor va fi asimpătrată, dar și șetea oraselor pe vremea canicului. Oamenii din Pitești vor da în funcțiune, pînă la sfîrșitul lui martie, o fabrică ce dispune de o capacitate de patru sute de mii de hectolitri de bere și zece mii de tone mie de grîm și aluzii în funcțiune o fabrică de pine care va da patruzeci de tone de pine în 24 de ore. Într-o primă etapă, combinatul de articole tehnice de cauciuc — în funcțiune în cursul acestui an — va produce două lar apoi patru mii de tone de benz de transport, plîci, furtunuri, garnituri, presate, roți cauciucate. Vor lucra aici cincil mii de salariați. La fabrica de stofe vor lucra aproape tot atîția salariați, dînd trei mii de tone fire lînă țesută și șase mii de metri pătrați de teșturi de lînă. Dacă mai adăugăm la această producție nouă, producția fabricii de micromotoare, rod al actualului cincinal (șapte sute cincizeci de mii de micromotoare, două sute cincizeci de mii de motoare electrice asincrone), dacă mai adăugăm ceea ce produce mai de demult complexul de industrializare a lemnului (cherestera de rășinoasă și țig, plăci, plăci fibrolemnoase, parchete, binalci și mobilă de felurite tipuri) — ne dăm seama că tabloul industrial al Piteștiului este de-a dreptul impresionant. O cifră-sinteză: în 1970, valoarea producției globale a municipiului va fi de 67 miliarde lei. Acesta este Piteștiul — imagine dinamică din anul jubiliar XXV al României socialiste.

Portul cincinalului este deschis și pe cheiul Piteștiului se pregătește de lansare încă una din marile flote ale viitorului socialist.

Ritm arhitectonic — ritmul civilizației socialiste în circuitul căreia se înscrie noua urbanistică a municipiului Pitești

(Foto: Gh. Vișniță)

CULORILE CONTRASTANTE ALE PEISAJULUI SOCIAL NAPOLITAN

De jos, de la gura golfului, Napoli se întindea pe dealuri ca un urias amfiteatru de clădiri albe, cântărate pe pantele colinelor, strălucind în bătaia soarelui meridional. Piteorescul asezării din vecinătatea Vezuviului și a albastrului mării Tirenene, valoarea monumentelor, pietele, domurile, portul maritim, bogatul trecut istoric (fostă cetate greacă, apoi centru al protopendinei romane, o ras erberat de sub ocupația franceză de către Garibaldi înmăzau și zestre care a creat orasului o binemeritate falma turistică.

Cesare PILLON
publicist italian

din loc în loc. Băleții vind apă și lămie, apă și mason — apă și... fanzeta anuntindu-și „marfa” rămasă iar strigățul lor devine un fel de cîntec obsedant. Sub arcurile vechilor porți ale orasului se află cupioarele unde se fierbe gustosă suvă de polipi de mare. Pe cea mai frumoasă faleză din Europa culcătoarii de stradă servesc trecătorului fructele mării, despicate cu cutitul, pește care lasă să cadă câteva picături de lămie. Ca într-o uriasă piață orientală, mii de tarabe ocupă trotuarele chiar și pe cele mai strîmte străzi. În acest Hong Kong al comerțului mediteranean, tarabele formază o adevărată centură în jurul supermagazinelor, cu care, de altfel, și colaborează într-un fel, căci cine se oprește să cumpere produsele de modată și unorii cu defecte — la preț redus, sfîrșite prin a intra și în magazinele de lux din apropiere.

Evoluția preturilor este și ea semnificativă. În timp ce bunurile alimentare de care oamenii nu se pot priva se scumpesc constant, costul orilor produse, ce nu sînt de primă necesitate, se reduce. Ca urmare, vinzarea nestului s-a redus în doi ani cu 15.000 de chintale, cea a brinzeturilor a scăzut într-un singur an cu 7.000 de chintale, iar a cîrnii cu 1.000 de chintale.

Contradicția între ceea ce este și ceea ce ar putea fi orasul Napoli este stridentă. Portul său mare și staur ar putea deveni oalmîni unii Sud în plină dezvoltare. Cum să se producă însă acest reviriment?

Cuprins între asemenea contradicții, Napoli și-a însușit arta de a oferi vizitatorului o imagine oarecum neconcordanță cu realitatea și pe plan urbanistic. La o privire mai puțin superficială, această metropolă se întindează ca un fel de galaxie restră, aglomerată de magnă, care își caută o formă funcțională. Nucleul central și nebulosul s-a condensat cu secole în urmă, datorită apropierei de mare — ense, străzi, clădiri — adaptîndu-se naturii fanzete și litoralului nerozat. Dar în jur lăva incandescentă a continuat și continuă să fiarbă. Mici săteluți — zeci de periferii și suburbii — vor fi oare atrași de astrul cel mare, vor forma un corp unic sau se vor dispune în jurul său, alcătuint o consolație? Nimeni nu poate să prevadă. Cert este numai că

această „galaxie” nu va putea rămîne mult timp în starea actuală. Tensiunea care se exercită din interiorul moleculelor sale se află la limita unei „explozii”, densitatea populației atîngînd în unele zone ale centrului cifra intolerabilă de patru persoane de fiecare încăpere.

Orasul a cunoscut din plin dezasterele ultimului război mondial. În anii postbelici, edilii, erăbii și-i bandajeze rănile, au permis să se construiască improvizat. Fiecare colțitor a fost folosit. Case și iar case... Astfel a fost devorat terenul necesar pentru școli, spitale, pietre, grădini. S-a construit cu febrilitate, fără plan urbanistic, fără perspectivă dezvoltării industriale, agriculturii, comerțului, turismului, fără să se țină seama de subsolul minierului oras, de grotle, galeriile, catacombele și criptele sale. Cînd ploaia, temperaturile aflate la temelia caselor se îmbină, se deschid adevărate absuri, ceea ce provoacă ruinarea sau chiar prăbușirea anuală a citorva sute de case. Alături de construcții moderne, de splendide monumente istorice se văd rîhetour, cartiere-dormitor, tabere pentru săraci amenajate în grabă de întreprinderile particulare pentru populația sinistrată, ale cărei case în ruine au fost demolate. Acești zămoșeri se află în afara teritoriului comunal, într-un lanț de cartiere construite sub impulsul necesității, prin ignorarea oricăror norme de confort. Locuitorii acestor n-au încălzire — pentru că la Napoli tot nu e frig, n-au în aer condiționare — tot vin negustorii ambulanzii cu camionul — n-au lumină electrică, școli, spitale, farmacia.

În stadiul de devenire, în care îl găsim astăzi, Napoli poate urma exemplul Romei sau al orasului Milano, metropole construite haotic, poate împărțînd destinul dramatic al orasului Acriceo, distrus în bună parte în urma unor calamități, sau poate săsi drumul cel bun pentru a se transforma într-un splendid centru urbanistic, bine echilibrat din punct de vedere arhitectural, economic și social. Și oricit ar părea de paradoxal, în acest ultim caz, nenorocirile care s-au abătut asupra orasului Napoli de-a lungul istoriei — hibernarea de aproape un secol, distrugerile provocate de ultimul război, restructura lipsită de perspectivă a orasului, infirizarea ritmului de dezvoltare economică — ar putea să-i fie de folos cînd va sosi momentul resurșirii. Întrucît va avea privilegiul de a putea evita erorile săvîrșite în procesul dezvoltării altor orase. Cu condiția însă de a remedia țarele de care mai suferă.

În acest caz el ar putea deveni „orasul-regiune”, metropola sudică modernă, civilizată și cu o faimă nouă în lume.

Kuweit. Un deșert de nisip, de 15.000 km p. fără apă. O căldură toridă. Funcționarii vamali cu uniforme de parca de pază. Soalele cu trei benzii pe care circula automobile și camioane ultramoderne. După ceva mai mult de 100 de kilometri se zărește capitala, Kuweit-City. Ajunși în centrul orasului și și se pare că te găsești într-un paradis la capătul Pământului. Este însă numai prima impresie.

Cercetările efectuate au arătat că încă în epoca de bronz, oamenii de aici aveau relații cu alte ținuturi. Locuitorii cunoșteau tehnica construcției și se ocupau cu diverse munci manuale. Trezind peste secole, descoperi urme ale ostilor lui Alexandru cel Mare. Se mai pot vedea rămășițele unui templu grec. După apariția islamului, Kuweitul se dezvoltă, transformîndu-se repede într-un port și un centru comercial prosper. Așezat în calea pelerinilor

fel începe miracolul petrolier al Kuweitului. Economia țării se bazează în întregime pe petrol. Aceasta țară ocupă actualmente locul al patrulea din lume în producția de petrol (primul loc din Orientul Apropiat) și al doilea loc din lume în ceea ce privește exportul de petrol.

O angoră cifră ajunge pentru a da o idee exactă asupra cantităților de petrol existente aici: Kuweitul posedă 13 în sută din rezervele mondiale.

Kuweitul este un fel de burete de nisip saturat de petrol. Deasupra straturilor de petrol, roci impermeabile susțin un rezervoir de gaze naturale. Sub straturile de petrol dai de apă. Gazele, petrolul și apa se află sub presiune. Astfel, nu se pune nici o problemă de pompare; aurul negru fîrșește singur. În 1930 pînă în 1953 au fost forate 450 de puturi. Gazele care ies o dată cu pe-

Fațadă mirifică și reversul dezolat al mirajului aurului negru

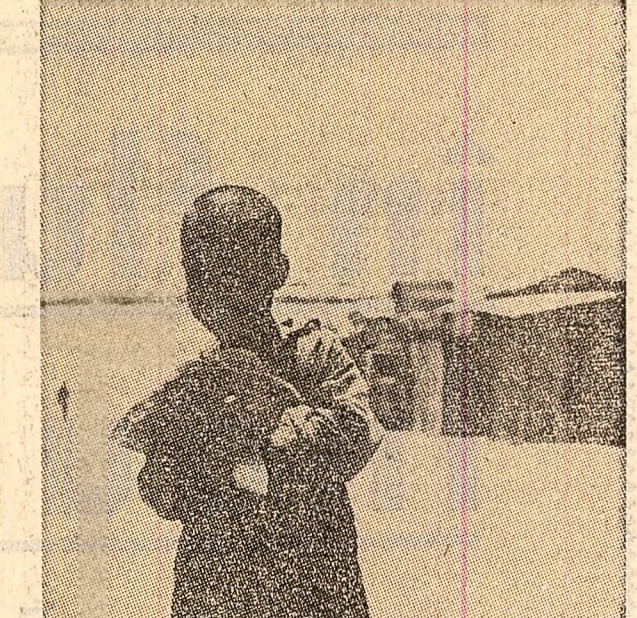
O țară născută din petrol

Jean-Eudes
BERTRAND,
Jacques - Alain
RAYNAUD
publiciști francezi

care se îndreptau spre Mecca, devine un punct de paza al acestora și au pentru strategici în continuare, Kuweitul a fost „descoperit” de portughezi, olandezi și englezi în perioada de explorări geografice din secolele XVII și XVII. Prima hartă a Kuweitului a fost desenată de exploratorul danez Niels-Burn. El descrie Kuweitul anulul 1756 ca un oraș cu două mii de suflete.

1930. An care marchează un falon în istoria țării: descoperirea zăcămintelor de petrol. Dar foarte curînd, al doilea război mondial intrerupe cercetările și exploatarea petrolului. Adevărată perioadă de valorificare a acestor bogății începe la sfîrșitul războiului, prin primele exporturi se efectuează în 1946. Ast-

fel începe miracolul petrolier al Kuweitului. Economia țării se bazează în întregime pe petrol. Aceasta țară ocupă actualmente locul al patrulea din lume în producția de petrol (primul loc din Orientul Apropiat) și al doilea loc din lume în ceea ce privește exportul de petrol. O angoră cifră ajunge pentru a da o idee exactă asupra cantităților de petrol existente aici: Kuweitul posedă 13 în sută din rezervele mondiale. Kuweitul este un fel de burete de nisip saturat de petrol. Deasupra straturilor de petrol, roci impermeabile susțin un rezervoir de gaze naturale. Sub straturile de petrol dai de apă. Gazele, petrolul și apa se află sub presiune. Astfel, nu se pune nici o problemă de pompare; aurul negru fîrșește singur. În 1930 pînă în 1953 au fost forate 450 de puturi. Gazele care ies o dată cu pe-

lui și datorită numărului redus de locuitori (jumătate de milion) țara posedă un venit pe cap de locuitor mai ridicat decît cel al S.U.A. Nu există nici o problemă legată de echilibrarea balanței de plăți. Există însă și un revers al medaliei. De avantajele sociale care decurg din această bogăție beneficiază doar cetățenii kuweitieni, adică numai 250.000 din cei 600.000 de locuitori ai țării. Or, aci anare una din cele mai frapante contradicții ale Kuweitului. Căci cetățenii străini sînt de fapt muncitorii, absolut indispensabili procesului de producție. Atrasi de mîtul unui cîștig mai bun, mii de muncitori din țările înconjurătoare vin aici pentru a găsi de lucru și accepta orice condiții, oricît de înrobitoare. Speranțele sînt însă smulșurate la primul contact cu realitatea. Acești muncitori nu beneficiază de nici un drept. Porțile școlilor le sînt închise. Pentru munca pe care o vor primi prost remunerați. Străinilor nu li se permite să locuiască în țară decît dacă posedă un contract de muncă. Ei pot trăi în Kuweit fără vîză, pe o durată de o lună. Trăiesc la periferia capitalei, Kuweit-City, în barăci de scanduri și caute de lușință, acceptînd salarii foarte scăzute. Dacă n-au găsit de lucru, sînt obligați ca, în decurs de o lună, să părăsească țara. Un du-te-vino continuu, o mizeria cruntă. Pe cei ce rămîn, îi pîndesc cele mai mizere condiții de locuit. Pentru ei, guvernul nu face nimic.

Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu voința de fată. Dacă este primit într-o familie, n-ai să cunoști cît pe bărbatul ei. Pe acest țară, în acest ciudat amestec de modernism de suprafață, tradiție și obscurantism, răbufnirile și convulsiunile care cîntăresc de un sofer, este o imagine curentă. Femeile nu au drept de vot. La universitate, ca și în colegii, cursurile nu sînt mixte. Într-o țară în care se străduiește să devină un stat modern însoțite și cu

Conferința Asociației Generale a Vinătorilor și Pescarilor Sportivi

Vineri dimineața au început în Capitală, în sala Teatrului U.C.S.R., lucrările celei de-a II-a Conferințe a Asociației Generale a Vinătorilor și Pescarilor Sportivi din Republica Socialistă România.

La lucrări participă aproape 300 de delegați din toate județele, precum și numeroși invitați.

La sedința de deschidere au luat parte tovarășii Iosif Banc, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, ministri, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești.

Participanții analizează activitatea desfășurată de asociație de la ultima sa conferință, discută noul statut și vor alege organele de conducere ale A.G.V.P.S. Conferința va dezbate măsurile pentru dezvoltarea și ocrotirea faunei cinegetice și piscicole, pentru dezvoltarea bazei materiale vinătoare și piscicole în vederea creării unor condiții mai bune pentru practicarea vinătorii și pescuitului sportiv.

La primul punct de pe ordinea de zi a lucrărilor conferinței, președintele Asociației Generale a Vinătorilor și Pescarilor Sportivi, tovarășul Tită Florea, a prezentat darea de seamă al Consiliului A.G.V.P.S. pe anii 1963-1968 și sarcinile privind dezvoltarea vinătorii și pescuitului sportiv pe perioada 1969-1975.

În perioada care a trecut de la prima conferință a asociației, a spus vorbitorul, vinătoria și pescuitul sportiv au cunoscut un real și însemnat progres atât în dezvoltarea bogăției vinătoare și piscicole a țării, cât și în asigurarea unor condiții mai bune pentru practicarea acestor sporturi.

A.G.V.P.S. are în folosință sa o suprafață de aproape 15 milioane de hectare, împărțită în peste 1.400 fonduri de vinătoare, pe care se află circa 9.500 cerbi, 1.300 urși, 1.300 capre negre, 8.500 mistreți, 120.000 câmpiori, aproape 900.000 iepuri, 50.000 fazani, 3.500 cocoși de munte, 180.000 potirnici, precum și un bogat vinat de apă.

Preocuparea principală a conducerii asociației, a arătat președintele A.G.V.P.S., în perioada 1963-1968 a fost gospodărirea în cit mai bune condiții a acestei prețioase averi. În acest sens, o atenție deosebită s-a acordat păstrării și ocrotirii efectivelor de iepuri și șerpi, numărului de câmpiori și fazani, extinderii ariilor de răspândire a acestor valoroase specii de vinat în colonizarea a peste 2.800 câmpiori și aproape 40.000 fazani. În această perioadă efectivele de cerbi au crescut cu peste 5.000 exemplare, iar cele de câmpiori cu aproape 70.000.

Pentru practicarea pescuitului sportiv, asociația are în folosință peste 17.000 km ape curgătoare la munte și la șes, aproape 6.000 ha ape stătătoare și lacuri de baraj și 1.650 ha lacuri, care o suprafață de aproape 500 ha a fost amenajată în ultimii ani. În scopul menținerii unei densități ridicate a faunei piscicole au fost făcute masive repopulări cu diferite specii de pești. Astfel, numai în ultimii 6 ani, în apele de șes și în unele râuri au fost deversate peste 460.000 kg puiet de crap și caras, iar rîurile din zona de deal au fost repopulate anual, în medie cu aproximativ 3 milioane puiet de clean și mrenă.

În continuare, în darea de seamă a fost subliniat faptul că în ultimii ani asociația a întărit și dezvoltat relațiile cu organizații de vinătoare și pescuit sportiv internaționale și din alte țări prin efectuarea de schimburi de delegații, participarea la numeroase congrese, concursuri, precum și la expoziții internaționale, la care trofeele vinatului românesc au obținut numeroase premii și medalii.

Pe linia îmbunătățirii structurii organizatorice a A.G.V.P.S., vorbitorul a menționat constituirea în ultimul timp, în cadrul asociațiilor județene și din municipiul

LOTO

EXTRAGEREA I: 3 15 47 21 29 26 86 24 67 87 31 18. Fond de premii: 689.845 lei. EXTRAGEREA a II-a: 27 54 68 59. Fond de premii: 401.081 lei.

COMPLEX DE CĂSUȚE PREFABRICATE PE LITORAL

La Eforie Nord a început construirea unui mare complex de căsuțe din prefabricate, care va dispune de 1.100 de locuri. Realizat într-un stil arhitectonic specific litoralului, el va oferi oaspeților condiții bune de confort: instalații sanitare cu apă caldă și rece, restaurant, parcare auto, puncte de distracții și agrement. Complexul va fi dat parțial în folosință în vara aceasta.

Semnarea unui protocol privind schimbul de mărfuri pe anul 1969 între România și Bulgaria

Vineri dimineața s-a încheiat în Bulgaria delegația Ministerului Comerțului Interior, condusă de ministrul Ion Pătan, care a purtat tratative și a semnat protocolul privind schimbul de mărfuri pe anul 1969 între ministerele de comerț interior din cele două țări.

Partea la stabilirea posibilității depășirii volumului de mărfuri peste limitele prevăzute în protocol pe baza unor tratative ulterioare, precum și diversificarea formelor de colaborare comercială.

Înscrierea dobinzilor la unitățile C.E.C.

Unitățile Casei de Economii și Consumații din întreaga țară au început să efectueze înscrierea dobinzilor convenite titularilor libretelor de economii cu dobinză, libretelor de economii cu dobinză și ciștișturi, libretelor de economii cu dobinză și ciștișturi în autoturisme pentru sumele păstrate la C.E.C. în anul 1968. Operațiunea se efectuează în tot cursul anului de unitățile C.E.C. care țin fișele de cont ale acestora sau de către filialele C.E.C. de care depind unitățile ce au emis libretelor.

Pentru a evita deplasările, depunătorii cu domiciliul în alte localități decât cele în care funcționează unitățile C.E.C. la care trebuie să se prezinte pentru înscrierea dobinzilor, pot solicita filialele și agențiile C.E.C. trimitere libretelor de economii la unitățile C.E.C. care sînt în măsură să le înscrie dobinzile. În localitățile în care nu există agenții C.E.C., depunătorii pot solicita înscrierea dobinzilor prin oficiile poștale, care vor trimite libretelor de economii unităților C.E.C. ce efectuează asemenea operațiuni.

Datorită faptului că dobinzile acordate de Casa de Economii și Consumații depunătorilor nu se prescriu și se înregistrează cu data de 31 decembrie ca orice depunere, operațiunea de înscriere a acestora în libret se poate efectua oricând, la prezentarea depunătorului.

SPORT

Campionatele europene de patinaj artistic

După Karel Divin, tânărul Andrej Nepela, în vîrstă de 18 ani, sportiv din Bratislava, a reușit excelența performanță de a înscrie în palmaresul patinătorilor din Cehoslovacia un remarcabil succes în campionatul european. În cadrul figurilor libere ale tradiționalei competiții, care la această ediție se desfășoară pe patinajul din Garmisch-Partenkirchen, el a obținut locul 2 cu 2.064,4 puncte. El a fost urmat în clasament de Patrick Pera (Franța) — 2.067,0 puncte și Serghei Ceteruhlin (U.R.S.S.) — 2.067,1 puncte. Gh. Fazekas (România) s-a clasat pe locul 22 cu 2.028,3 puncte.

Specialiștii patinajului artistic european prezentați la Garmisch-Partenkirchen au declarat că Nepela s-a impus și la libere fără a fi foarte talentat și Nepela a purtat un binemeritat și aplaudat succes. Pînă în prezent patinatorul cehoslovac

cîștigase de trei ori medalia de bronz la „europene” și o dată se clasase pe locul 6 la campionatele lumii. Cel de-al doilea clasat, francezul Patrick Pera, care pornea favorizat, fiind recomandat de medalia sa olimpică de bronz, a reușit să se incline în fața superiorității evidente a lui Nepela. O surpriză a constituit evoluția sovietului Ceteruhlin, care a demonstrat o bună pregătire mai ales la figurile libere.

În campionatul european feminin de patinaj artistic, după efectuarea figurilor obligatorii, pe primul loc în clasament se află austriaca Beatrix Schuba cu 1.289,4 puncte, urmată de Gabriele Seifert (R.D.G.) 1.250,9 puncte, Hanna Maškova (Cehoslovacia) 1.218,6 puncte, Zeuzsa Almassy (Ungaria) 1.179,9 puncte, Elisabeth Vestler (Austria) 1.131,2 puncte, Patricia Dodd (Anglia) 1.119,5 puncte, Elena Mojs (România), ocupă locul 23 cu 843,3 puncte.

Se recomandă, de asemenea, ca în zilele următoare să se facă contro-lul sistematic al depozitelor de legume, carne, fructe, precum și al silozurilor cu material săditor și să se ia măsurile pentru înlăturarea excesului de umiditate, care poate deprecia calitatea acestora.

Unitățile agricole trebuie să înlăture zăpada de pe răsadnițe, să le acopere cu rogoșini și să consolideze derielele de protecție pentru a diminua efectele viscolului și ale temperaturilor scăzute. În sere se va urmări menținerea în permanență a temperaturii optime, pentru ca în această perioadă culturile să nu sufere.

Este, de asemenea, necesar ca fiecare consiliu popular comunal, orașenesc, municipal, județean, unitățile de resort din Ministerul Căilor Ferate, Direcția generală a drumurilor din M.T.N.A. să mobilizeze toate forțele, să folosească din plin și fără întrerupere mijloacele tehnice de care dispun, să ia toate măsurile pentru a face față intemperțiilor. Acțiunile ediliilor consemnate în cursul zilei de ieri, la care s-au adăugat din nou eforturile militarilor, sînt un argument că în general situațiile create de ultimele „evoluii atmosferice” se vor rezolva cu operativitate, în mod favorabil.

Cronica zilei

Cu prilejul celei de-a 21-a aniversării a creării Armatei Populare Coreene, atașatul militar aeri și naval al Republicii Populare Democratice Coreea la București, Pak Cean Son, a oferit vineri seara o recepție în saloanele ambasadei.

Au participat tovarășii general-colonel Mihai Burcă, adjunct al ministrului forțelor armate, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, general și ofițeri, ziaristi.

Erau prezenți șefii ai unor misiuni diplomatice acreditați la București, și alți membri ai corpului diplomatic.

Vineri dimineața a sosit în Capitală delegația Uniunii studenților din R.S.F. Iugoslavia (S.S.J.), care la invitația Uniunii Asociațiilor Studenților din România va face o vizită în țara noastră. Din delegație fac parte: Iuro Kovacević, președintele S.S.J., Vladimir Gligorov, vicepreședintele, și Teodasije Celenković, președintele Uniunii studenților din Belgrad. (Agerpres)

De la Ministerul Învățămîntului

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștință celor interesați că între 15 și 30 martie 1969 va avea loc admiterea la doctorat pentru agenții C.E.C., depunătorii pot solicita înscrierea dobinzilor prin oficiile poștale, care vor trimite libretelor de economii unităților C.E.C. ce efectuează asemenea operațiuni.

Datorită faptului că dobinzile acordate de Casa de Economii și Consumații depunătorilor nu se prescriu și se înregistrează cu data de 31 decembrie ca orice depunere, operațiunea de înscriere a acestora în libret se poate efectua oricând, la prezentarea depunătorului.

În clasamentul golgterilor campionatului englez de fotbal conduce Jimmy Greaves (Tottenham) cu 27 goluri marcate, urmat de Geoff Hurst (West Ham) — 25 goluri, J. Royle (Everton) — 24 goluri, H. Curran (Wolverhampton) — 22 goluri și F. Casper (Burnley) — 19 goluri.

Optimile de finală ale „Cupelor” la baschet masculin. La Lyon, S. A. Lyon — Spartak Sofia 75-63 (43-39). Învîingătorii însă în primul joc cu 83-53, baschetbalistii bulgari s-au calificat pentru sferturile de finală ale competiției. A mai obținut calificarea și echipa Fanath-naikos (Atena) — 25 goluri, J. Royle (Everton) — 24 goluri, H. Curran (Wolverhampton) — 22 goluri și F. Casper (Burnley) — 19 goluri.

Optimile de finală ale „Cupelor” la baschet masculin. La Lyon, S. A. Lyon — Spartak Sofia 75-63 (43-39). Învîingătorii însă în primul joc cu 83-53, baschetbalistii bulgari s-au calificat pentru sferturile de finală ale competiției. A mai obținut calificarea și echipa Fanath-naikos (Atena) — 25 goluri, J. Royle (Everton) — 24 goluri, H. Curran (Wolverhampton) — 22 goluri și F. Casper (Burnley) — 19 goluri.

cinema

Rio Bravo (ambele seri): PATRIA — 9, 30; 13; 16, 20; BUCUREȘTI — 9; 12, 15; 16, 15; 20.

Expresul colonelului von Ryan: MELBODIA — 8, 30; 11; 13, 30; 16; 18, 30; 21; GLORIA — 9; 11, 15; 13, 30; 16; 18, 15; 20, 30.

Teatrul „Ion Creangă”: Andromaca — 18, 30. Teatrul evreiesc de stat: Zece frați am fost — 20.

Teatrul „Tănărașca” (sala din Calea Victoriei): Aventurile lui Plum-Plum — 17; 19, 15 (spectacol nou pentru adulți) — 21, 30; (sala din str. Academiei) A fugi un tren — 17.

Teatrul „George Enescu” (sala Ateneului): Concert simfonie — 20. Dirijor: Massimo Freccia (Italia). Solist: Mihail Constantinescu.

Teatrul de Operă: My fair lady — 19, 30.

Teatrul „George Enescu” (sala Ateneului): Concert simfonie — 20. Dirijor: Massimo Freccia (Italia). Solist: Mihail Constantinescu.

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

U. R. S. S.

Modernizarea transporturilor feroviare

Căile ferate cunosc în Uniunea Sovietică o acțiune permanentă de modernizare. În prezent, locomotivele Diesel desfășoară în ritm constant 94,4 la sută din totalul mișcărilor de tractiune, iar lințiile ferate electrice au o lungime de 30.000 de kilometri, reprezentînd cîinci părți din totalul liniilor ferate sovietice. Electricizarea căilor ferate continuă să se desfășoare în ritm susținut. În 1968 au fost date în exploatare sectoare electrice de tractiune, iar lințiile ferate electrice au o lungime de 30.000 de kilometri, reprezentînd cîinci părți din totalul liniilor ferate sovietice. Electricizarea căilor ferate continuă să se desfășoare în ritm susținut. În 1968 au fost date în exploatare sectoare electrice de tractiune, iar lințiile ferate electrice au o lungime de 30.000 de kilometri, reprezentînd cîinci părți din totalul liniilor ferate sovietice.

R. P. CHINEZĂ

Noul pod de pe fluviul Liucian

În provincia Guansi, în trecut, malurile fluviului erau legate de construcția unui nou pod feroviar pe fluviul Liucian, peste districtele locale. Noul pod are o lungime de peste 600 metri și se sprijină pe două stâlpi de beton armat. Fluviul dezvoltarea industriei și agriculturii care a fost ridicat a local. Noul pod are o lungime de peste 600 metri și se sprijină pe două stâlpi de beton armat.

R. P. D. COREEANĂ

Succese importante în agricultură

Consfătuirea muncitorilor din agricultură, în condiții atmosferice nefavorabile, în viziunea materială și culturală a muncitorilor din agricultură, în condiții atmosferice nefavorabile, în viziunea materială și culturală a muncitorilor din agricultură, în condiții atmosferice nefavorabile, în viziunea materială și culturală a muncitorilor din agricultură.

Lucrările Comisiei economice a O. N. U. pentru Africa

ADDIS ABEBA 7 (Agerpres). — Sedința de ieri a celei de-a noua sesiuni a Comisiei economice a O.N.U. pentru Africa, ale cărei lucrări se desfășoară în capitala etiopiană, a fost consacrată dezbaterilor referitoare la ajutorul străin acordat țărilor continentului negru.

Ideea centrală a expunerilor făcute de cei mai mulți vorbitori, relevă în legătură cu aceasta corespondența agenției France Presse, a fost că ajutorul primit de statele africane reprezintă pentru ele, în mod paradoxal, lucrul cel mai dăunător.

Teatrul „George Enescu” (sala Ateneului): Concert simfonie — 20. Dirijor: Massimo Freccia (Italia). Solist: Mihail Constantinescu.

Teatrul de Operă: My fair lady — 19, 30.

Teatrul „George Enescu” (sala Ateneului): Concert simfonie — 20. Dirijor: Massimo Freccia (Italia). Solist: Mihail Constantinescu.

Teatrul de Operă: My fair lady — 19, 30.

Teatrul „George Enescu” (sala Ateneului): Concert simfonie — 20. Dirijor: Massimo Freccia (Italia). Solist: Mihail Constantinescu.

Teatrul de Operă: My fair lady — 19, 30.

Teatrul „George Enescu” (sala Ateneului): Concert simfonie — 20. Dirijor: Massimo Freccia (Italia). Solist: Mihail Constantinescu.

viața internațională

ORIENTUL APROPIAT

CONVORBIRI BILATERALE PRELIMINARE ÎNTRE CEI PATRU

WASHINGTON. — Departamentul de Stat a anunțat oficial vineri că la New York s-au deschis joa convorbirile bilaterale preliminare între reprezentanții celor patru mari puteri cu privire la situația din Orientul Mijlociu. Purtătorul de cuvânt a precizat că Charles Yost, reprezentantul permanent al S.U.A. la O.N.U., a avut o convorbire cu reprezentanții permanenți la O.N.U. ai Franței, Uniunii Sovietice, Marii Britanii, precum și cu trimisul special al secretarului general al O.N.U. U Thant în Orientul Mijlociu, Gunnar Jarring. Purtătorul de cuvânt a refuzat să comenteze conținutul acestor întreveneri.

U THANT : „UN ÎNCEPUT DE BUN AUGUR”

NEW YORK. — Secretarul general al O.N.U., U Thant, apreciază că hotărârile celor patru puteri de a începe la O.N.U. convorbiri bilaterale asupra situației din Orientul Mijlociu, constituie un început de bun augur în căutarea în comun a unei păci juste și durabile în această zonă — se arată într-o declarație a secretarului de cuvânt al Națiunilor Unite dată publicității vineri. „Potrivit Cartei Națiunilor Unite, membrii permanenți ai Consiliului de Securitate au o răspundere deosebită în a veghea ca Consiliul să opereze cu eficacitate într-o situație de criză cum există în Orientul Apropiat. După părerea secretarului general, Consiliul nu-și poate exercita funcțiile în problema Orientului Apropiat decât cu interesul activ al marilor puteri și cooperarea părților direct interesate în conflict”.

GUVERNUL TURC SALUTĂ ORICE EFORT MENIT SĂ CONTRIBUIE LA INSTAURAREA PĂCII

ANKARA. — Purtătorul de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe al Turciei, Oktay Işcen, a declarat că guvernul turc întâmpină cu satisfacție propunerile făcute de Uniunea Sovietică și Franța cu privire la soluționarea crizei din Orientul Apropiat. „Guvernul turc, a spus el, salută orice efort menit să contribuie la instaurarea unei păci juste și permanente în Orientul Apropiat”. Oktay Işcen a adăugat că Turcia va continua să promoveze, ca și până acum, o politică pozitivă în vederea soluționării conflictului din această parte a lumii.

Nota de protest a guvernului R. D. Germane adresată guvernului R.F. a Germaniei

BERLIN 7 (Agerpres). — Guvernul R.D. Germane a adresat guvernului R.F. a Germaniei o notă de protest împotriva intenției acestui guvern de a organiza la 5 martie în Berlinul de vest o sesiune a Adunării federale vest-germane pentru alegerea noului președinte al R.F. a Germaniei. În notă se atrage atenția asupra faptului că Berlinul de vest se află în afara teritoriului R.F. a Germaniei astfel că alegerea președintelui vest-german în Berlinul occidental reprezintă o încălcare a acordurilor internaționale.

O cuvintare a lui Max Reimann

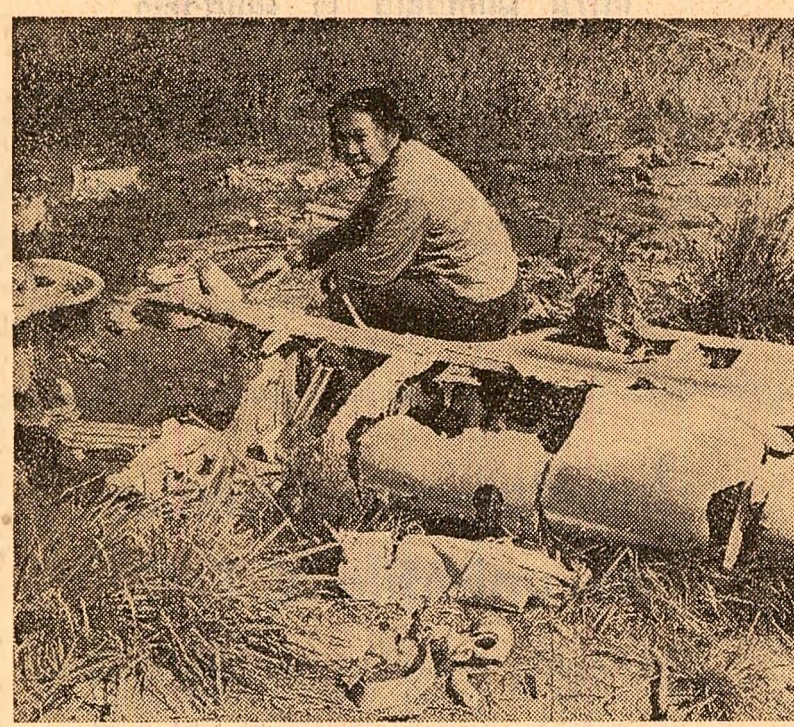
DUISBURG 7 (Agerpres). — Max Reimann, prim-secretar al C.C. al P.C. din Germania, a rostit o cuvintare la întâlnirea pe care a avut-o cu muncitorii în orașul vest-german Duisburg. El și-a exprimat cu acest prilej regretul că scrișoarea pe care a trimis-o guvernului Republicii Federale a Germaniei, în calitate de președinte al Comisiei pentru tratative în vederea legalizării P.C. din Germania, a rămas până în prezent fără răspuns. Reimann a chemat opinia publică vest-germană să se pronunțe și să se pronunțe și mai activ pentru anularea interdicției P.C. din Germania.

Referindu-se la relațiile dintre cele două state germane, vorbitorul a subliniat că cei care n-au ținut și nu vor să țină seama de existența R. D. Germane nu pot înlăptui o politică realistă.

„Atmosferă echivocă” și puncte de vedere diferite la reuniunea ministerială a U.E.O.

LUXEMBURG 7 (Agerpres). — La Luxemburg a luat sfârșit la 7 februarie reuniunea celor șapte miniștri de externe ai țărilor membre ale U.E.O. În cursul celor două zile de vineri, participanții la dezbateri au abordat probleme ale relațiilor economice între cei șase membri ai Pieței comune și Anglia, situația din Orientul Apropiat, războiul civil din Nigeria. Au continuat, de asemenea, schimburi de păreri cu privire la stabilirea modului în care vor avea loc consultările între cei șapte membri ai U.E.O. cu privire la conflictul israeliano-arab. Rezistența opusă în ajun de delegația franceză față de propunerea ministrului de externe italian Pietro Nenni, ca aceste consultări să aibă un caracter obliga-

toriu, a dus în cele din urmă la hotărârea de a se proceda la „consultări facultative”, ceea ce nu înseamnă implicit o modificare a pozițiilor anterioare ale Franței și nici renunțarea ei la refuzul de a se supune unor dispoziții supra-nationale. Poziția Franței poate fi rezumată, potrivit agenției France Presse, astfel: contacte bilaterale, sau multilaterale pe cale diplomatică — da, în cadrul U.E.O. — nu. Comentând dezbaterile acestei sesiuni, corespondentul din Luxemburg al agenției France Presse relevă că reuniunea a luat sfârșit „într-o atmosferă echivocă”, fiecare parte interpretând în felul său procesul verbal al sesiunii, mai ales în ce privește problemele politice discutate.

Un avion american doborât de patrioții laești asupra provinciei Sam Nea.

Sosirea la Bologna a delegației P. C. R. la Congresul P.C. Italian

ROMA 7. — Corespondentul Agerpres N. Puleca transmite: Vineri a sosit la Bologna delegația Partidului Comunist Român condusă de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., care va participa la lucrările celui de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Italian.

La gara centrală din Bologna oaspeții români au fost întâmpinați de Giancarlo Pajetta și Paolo Bufalini, membri ai Direcției P.C.I., senatorul Paolo Cavalli, membru al Comisiei centrale de control a P.C.I., Mario Stendardi, șeful sectorului țări socialiste de la C.C. al P.C.I.

În drum spre Italia, delegația P.C.R. a făcut o scurtă oprire la Budapesta. În gara Keleti delegația a fost întâmpinată de Acel Gyorgy, secretar al C.C. al P.M.S.U., și de Garay Robert, șef-adjunct al Secției Externe a C.C. al P.M.S.U. Au fost de față Dumitru Turcu, ambasadorul României la Budapesta, și membri ai ambasadei.

În continuarea călătoriei spre Italia, membrii delegației s-au oprit în gara Viena, unde au fost salutați de Gheorghe Pele, ambasadorul Republicii Socialiste România în Austria, și de membri ai ambasadei.

agențiile de presă transmit :

Guvernul peruvian a dat în judecată administrația societății nord-americane „International Petroleum Company”, filială a trustului „Standard Oil of New Jersey”, cerându-i să achite suma de 700 milioane dolari, a anunțat președintele țării, Juan Velasco Alvarado. După cum s-a mai anunțat, actualul guvern peruvian a naționalizat instalațiile petroliere ale acestei societăți imediat după venirea la putere.

Guvernul Republicii Populare a Yemenului de sud, a hotărât să inițieze o întărire la nivel înalt în vederea eliminării tensiunii în relațiile dintre cele două state yemenite. În acest sens, un purtător de cuvânt a precizat că guvernul R. P. a Yemenului de sud a trimis o telegramă premierului Hassan El Amri, președintele Republicii Arabe Yemen, în care formulează propunerea amintită.

Șeful statului sirian, Noureddin El-Atassi, l-a primit pe ministrul afacerilor externe al R. D. Germane, Otto Winzer, aflat într-o vizită oficială la Damasc. Cele două părți și-au exprimat dorința de a adânci și extinde relațiile reciproce.

O nouă demonstrație a avut loc în capitala uruguayană, în sprijinul revendicării de sporire a salariilor. La chemarea Confederației naționale a muncitorilor, peste 5000 de salariați au început lucrul și au participat la demonstrație. Poliția i-a alăturat o unitate de cavalerie, pentru a împiedica pe demonstrații.

Al 17-lea congres al scriitorilor din Polonia s-a deschis la 7 februarie la Bydgoszcz. La lucrările congresului participă delegații din întreaga țară, invitați din marile unități industriale, delegații din Bulgaria, R. D. Germană, Ungaria, U.R.S.S. Din România participă criticul literar Georgeta Horodincă și scriitorul Constantin Toiu. (de la coresp. Agerpres).

Vernisajul expoziției „Aspecte din viața unei uzine românești” a avut loc la Casa de Cultură „Ibn Khaldoun” din Tunis. Au luat parte Ferjani Bel Hadj Ammar, vicepreședintele al Adunării Naționale a Republicii Tunisiene, Lamine Chaabi, președintele Consiliului național cultural, oameni de artă și cultură și șefi ai unor misiuni diplomatice. (de la coresp. Agerpres).

Președintele Consiliului Prezidențial al R. P. Ungare, Pal Losonczi, a primit vineri pe Mika Spiliak, președintele Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia, care se află într-o vizită la Budapesta. În aceeași zi au continuat convorbirile dintre Mika Spiliak și Jenő Fock, președintele Guvernului Revoluționar Muncitoresc Tărănesc Ungar.

Comitetul special O.N.U. pentru folosirea pașnică a teritoriilor submarine și-a început lucrările la New York. Ca președinte al acestui comitet a fost ales ambasadorul Ceylonului, Hamilton Amersinghe. Într-un mesaj adresat comitetului, secretarul general al O.N.U., U Thant, a subliniat că acesta va acționa „ca un organism important în vederea elaborării unor măsuri dorite de colaborare internațională, luând în considerare diverse posibilități actuale și potențiale de folosire a teritoriilor submarine și pentru coordonarea activităților organizațiilor internaționale din acest sector de activitate”.

Satelitul artificial al Pământului — „Cosmos-265”, a fost lansat în Uniunea Sovietică. Bordul satelitului se află aparatură destinată continuării cercetării spațiului cosmic, potrivit programului anunțat.

Un numeros grup de marinari cubanezi au plecat în Spania pentru a lua în primire 25 de noi nave de pescuit construite pentru Cuba în șantierele navale din Santander și Bilbao. Aceste nave fac parte din comanda de 90 de vase pescărești comandate de guvernul cubanez în Spania, dintre care zece au și fost livrate în cadrul anului trecut. (de la coresp. Agerpres).

Intrevedere Baibakov — Bouteflika. La 7 februarie, N. K. Baibakov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintele Comitetului de Stat al planificării, a avut la Alger o întrevedere cu Abdelaziz Bouteflika, ministrul afacerilor externe al Algeriei. În cursul discuției au fost abordate probleme legate de relațiile economice dintre Algeria și U.R.S.S.

Acordul încheiat între Consiliul Național al Patronatului Francez și toate centralele sindicale, acord ce va fi semnat în mod oficial luni, prevede plata de indemnizații tuturor salariaților victime ale concedierilor. El este considerat de sindicate ca un important succes, care aduce avantaje reale clasei muncitoare. (de la coresp. Agerpres).

Ministrul apărării al S.U.A., Melvin Laird, a anunțat, în urma intensificării protestelor opiniei publice americane și a congresmenilor, că a ordonat sistarea unor lucrări care urmau să fie executate în cadrul programului de construire a sistemului antirachetă „Sentinel” până la definitivarea revizuirii bugetului militar al S.U.A.

DUPĂ RIDICAREA STĂRII DE URGENȚĂ În Pakistan situația se menține încordată

DACCA 7 (Agerpres). — După o scurtă perioadă de relații acalmie, scurta din Pakistan a început să se deterioreze din nou. În cursul unei vizite întreprinse la Dacca, capitala Pakistanului de est, președintele Ayub Khan a declarat că starea de urgență, instituită din luna noiembrie, a fost ridicată, ca o concesie făcută forțelor de opoziție din țară. Cu toate acestea, în principalele orașe ale țării au continuat demonstrațiile de protest organizate de partizani ai opoziției în semn

Ambasadorul României în Irak și-a prezentat scrisorile de acreditare

BAGDAD 7 (Agerpres). — La 6 februarie 1969, ambasadorul Republicii Socialiste România în Republica Irak, Constantin Stănescu, a prezentat scrisorile de acreditare președintelui Ahmed Hassan Al-Bakr.

Cu această ocazie, între președintele Republicii Irak și ambasadorul român a avut loc o convorbire cordială.

La ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare a fost prezent și ministrul afacerilor externe al Republicii Irak, Abdul Kerim Al Sheikhah, și funcționari superiori de la președinția republicii.

Intervenții românești la sesiunea UNCTAD

GENEVA 7. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Luni de cuvânt în ședința plenară a Consiliului pentru comerț și dezvoltare, care își desfășoară lucrările la Geneva, delegatul român Nicolae Ioanescu s-a ocupat pe larg de problema dezvoltării și diversificării exporturilor de articole manufacturate și semifinite ale țărilor în curs de dezvoltare. România, a spus el, s-a pronunțat pentru eliminarea tuturor barierelor tarifare și netarifare la importul produselor provenind din țările în curs de dezvoltare ca și pentru instaurarea unui sistem general și nediscriminatoriu de preferințe vamale în favoarea acestor țări.

Amintind inițiativele României la sesiunea UNCTAD și ale Consiliului, precum și discuțiile ce au avut loc la New Delhi, delegatul român a subliniat în continuare importanța promovării cooperării între țări cu nivel diferit de dezvoltare economică.

SOLIDARITATE CU LUPTA POPORULUI SPANIOL

Clădirea modestă a unei mici tipografii din Madrid a fost ocupată de poliție. După o percheziție sumară, reprezentanții ordinii publice au confiscat toate reproducerea după celebrul tablou al lui Goya „Impușcarea răsculaților din noaptea de 3 mai 1808”. Se pare că autoritățile din capitala Spaniei au considerat „subversivă” tema picturii lui Goya acum, când în întreaga țară a fost instituită starea de excepțională.

În cele două săptămâni, cei au trecut de la decretarea stării excepționale, valul de represalii împotriva forțelor democratice și progresiste din Spania a crescut continuu. „Este imposibil de apreciat — scrie „L'Unita” — cite persoane au fost reținute de poliție, deoarece descinderile și arestările au loc în tăcere, iar zărele nu pot publica știri privind evenimentele interne”.

Măsurile represive nu pot însă înăbuși mișcarea democratică și progresistă din Spania, cerințele legitime ale maselor. În ciuda stării excepționale, acțiunile greviste s-au intensificat în ultimele zile. În regiunea bască, aproximativ 25.000 de muncitori au intrerupt lucrul paralizând producția unor importante unități industriale. Printre aceste se numără uzina siderurgică „Altos Hornos” și șantierele navale „Construcciones Navales”.

În semn de solidaritate cu muncitorii din siderurgie, salariații fabricii firmei „Babcock, Wilcox and General Electric” au declarat, de asemenea, grevă. Alarmați, reprezentanții autorităților au arătat că asemenea acțiuni nu pot fi tolerate, că vor fi întreprinși pașii „necesarii” pentru a li se pune capăt. Noile represalii împo-

triva membrilor comisiilor muncitorești, a intelectualilor, studenților, împotriva tuturor democrațiilor subliniază slăbiciunea și dezorientarea dictaturii lui Franco în fața puterii libere și progres.

Intr-o declarație dată recent publicității, F.S.M. condamnă decretarea stării excepționale în Spania și cheamă clasa muncitoare de pretutindeni să-și exprime deplina solidaritate cu poporul spaniol, pentru anularea stării excepționale, eliberarea deținuturilor politice, încetarea măsurilor arbitrar, restaurarea drepturilor și libertăților sindicale, respectarea drepturilor omului. Mișcarea progresistă din Spania găsește un viguros sprijin moral în întreaga lume.

Opinia publică din țara noastră urmărește cu atenție și simpatie lupta poporului spaniol, își exprimă protestul împotriva măsurilor represive dezlănțuite de autoritățile franquiste. Poporul român își manifestă solidaritatea cu lupta poporului spaniol, caldă simpatie față de aspirațiile sale spre libertate, democrație și progres social.

Don MUNTEANU

MADRID 7 (Agerpres). — Potrivit agenției U.P.I., în timpul întrevederii pe care Michel Debré a avut-o cu ministrul de externe al Spaniei, Maria Fernanda Castiella, ministrul francez a dezaprobat decretarea stării excepționale de către guvernul spaniol. El a spus că Franța nu va putea susține din acest motiv cererea Spaniei de aderare la Piața comună. Tot din acest considerent, a spus Debré, Franța va rămâne neutră față de conflictul anglo-spaniol în problema Gibraltarului.

seama că unele din contraviziunile care macină temerile alianței se datoresc încercărilor fostei administrații de a „americaniza” politica externă occidentală prin impunerea punctului de vedere propriu și ignorarea voinței alianței, ceea ce a făcut să se întărească tot mai mult opinia că in-

lianței, de nesiguranța privitoare la politica nucleară a S.U.A.”.

În prezent au loc la Washington consultări între președinte, cabinetul și consilierii săi pentru a stabili programul și modul de a aborda a problemelor legate de relațiile cu partenerii europeni. Aici s-a creat im-

Presă americană anticipează turneul președintelui Nixon în Europa occidentală

CORESPONDENȚA DIN WASHINGTON DE LA C. ALEXANDROAIE

ministriilor de externe ai țărilor membre ale N.A.T.O. — fixată pentru 10 aprilie, pentru a marca 20 de ani de la înființarea acestui bloc — și totodată să încerce să-i convingă pe aliați că în politica externă a S.U.A. vor interveni schimbări în direcția abordării problemelor majore internaționale cu mai mult realism și mai multă înțelegere față de interesele aliaților.

După părerea unor observatori, președintele și-a dat

teresele naționale, politice și economice ale membrilor alianței sunt subordonate „strategiei globale” a S.U.A. a cărei expresie este N.A.T.O.

În plus, „europenii” — după cum scrie conștientul comentator James Reston — sunt neliniștiți de prăpăstia tehnologică crescândă dintre S.U.A. și Europa, de penetrația businessului american în Europa occidentală, de instabilitatea monetară și financiară din cadrul a-

presă că, deși președintele va face șase escale în Europa occidentală, adevăratele negocieri vor avea loc la Paris. Se exprimă părerea că în istoria relațiilor franco-americane ar putea fi scris cu această ocazie un capitol mai pozitiv, în cazul în care noua administrație republicană ar rupe cu practicile politicii externe a perioadei Johnson.

În legătură cu problemele ce se vor discuta la Paris unui observator arată că francezii sunt neliniștiți ca nu cumva președintele